

მოკალი ბუდა!
Kill The Buddha!

**AR
TIST
ERIUM**

მოკალი ბუდა!
Kill The Buddha!

AR
TIST
ERIUM

მოკალი ბუდა!
შეხვედები ბუდას, მოკალი ბუდა!
სიდჰართა გაუტამა

მაგდა გურული
არტისტერიუმი IX
4-14 ნოემბერი, 2016

მიუხედავად იმისა, რომ ბუდასთან შეხვედრა უდიდეს წყალობად და წარმატებად ითვლება, ბუდიზმი თავის მიმდევრებს შემდეგი დილემის გაცნობიერებას სთავაზობს: „შეხვედები ბუდას, მოკალი ბუდა!“. ბუდიზმის მიხედვით, ყოველგვარი ტრადიცია ან ავტორიტეტი შესაძლოა დაბრკოლებად იქცეს შინაგანი და გარეგანი ილუზიებისგან, ინტელექტუალური თუ ემოციური ცდომილებებისგან სრული განთავისუფლების გზაზე, რადგან მიმზიდველ ხატებს და ცნებებს რეალობის მისტიფიცირება შეუძლიათ. ბუდიზმის მიხედვით, სამყაროს და საკუთარი „მე“-ს გაცნობიერება „შუამავლის“ გარეშე, რეალობის მხოლოდ უშუალო აღქმითაა შესაძლებელი.

როგორც „თამაშის თეორიის“ თანამედროვე სისტემები გვამცნობს, თამაში საუკეთესო მეთოდია სამყაროს აღქმისთვის, ისევე როგორც სხვადასხვა გამოცდილება, რომელსაც ადამიანი ცხოვრების მანძილზე აგროვებს. ისიც არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ ზრდასრულთა თამაშებს გარდაუვალი შედეგები მოყვება, ბავშვების თამაში კი უშუალოა და სამყაროს შეცნობის შესაძლებლობებითაა სავსე.

ჰოლანდიელი ისტორიკოსი იოჰან ჰაიზინგა, თავის წიგნში “Homo Ludens” („მოთამაშე ადამიანი“) თამაშის არსზე წერს: „თუ თამაშის ფორმალურ მახასიათებლებს შევაჯამებთ, შეიძლება ითქვას, რომ ის თავისუფალი

ქმედებაა, რომელიც „ჩვეული ცხოვრების“ მიღმა დგას და „არასერიოზული“, თუმცა, ამავე დროს, სრულიად შთანთქავს მოთამაშეს... თამაში საკუთარ საზღვრებში, დადგენილი წესებით ვითარდება დროსა და სივრცეში. ის ხელს უწყობს სოციალური ჯგუფების ფორმირებას, რომელიც მიდრეკილია საკუთარი თავი ერთგვარი იდუმალეებით მოიცვას, შეინიღბოს ან რამე სხვა საშუალებით, ჩვეული სამყაროსგან საკუთარ განსხვავებულობას გაუსვას ხაზი“.

უფრო დიდი სამყაროსგან განსხვავებულობას შეიძლება საკუთარი ტრადიციებითაც გაუსვა ხაზი. ამ შემთხვევაში ის „ჩვეული ცხოვრების“ სერიოზული ნაწილია. სოციალური ურთიერთობების ფორმები, საერო თუ რელიგიური დღესასწაულები, ტანსაცმელი, გარდაცვალებასთან, დაბადებასთან, დროსტარებასთან, ცხოვრების მნიშვნელოვან ეტაპებთან თუ ყოველდღიურობასთან დაკავშირებული ჩვევები და რიტუალები – წინასწარ დადგენილი წესების მქონე უკრიტიკოდ მიღებული ერთგვარი თამაშებია. სხვა სიტყვებით, დროთა განმავლობაში დაგროვილი გამოცდილებების ზედაპირული რეკონსტრუქციაა, რომელიც ხშირად ადამიანის „მეორე ბუნებას“ აყალიბებს.

სიტყვა „ტრადიცია“ ლათინური tradere ან traderer-დან მოდის და მიცემას ან შესანახად გადაცემას ნიშნავს. თანამედროვე გაგებით ტრადიცია რწმენის სისტემების, აზროვნების, ქცევის ნორმების და მათთან დაკავშირებული ობიექტების ერთობლიობაა, რომელსაც სხვადასხვა სოციალური ჯგუფები თაობიდან თაობას გადასცემენ, მათში კოდირებული განსაკუთრებული ფუნქციის მქონე ინფორმაციის ან მნიშვნელოვანი სიმბოლური დატვირთვის გამო, რომელიც შორეული ან ახლო წარსულიდან მოდის.

ერთიანი ტრადიციების მქონე სოციალური ჯგუფები, დროთა განმავლობაში, აყალიბებენ კულტურას, რომელიც ადამიანის სამყაროსთან ურთიერთობის უფრო რთული ფორმაა და ენას, რელიგიას, სოციალურ ჩვევებს, სამზარეულოს, მუსიკას, ხელოვნებას და სხვა შემოქმედებით აქტებს აერთიანებს. ტრადიციის ცნება პოლიტიკასა და ფილოსოფიაში ცნებების, მსჯელობების და თეორიების ჩამოყალიბებულ და ლოგიკურად დადასტურებულ ერთობლიობაზე მიუთითებს. ხელოვნებაში ტრადიცია ნამუშევრის წარმოდგენის უკვე არსებულ, გამოკვლეულ და შეფასებულ ფორმებს უკავშირდება.

ტრადიცია მნიშვნელოვნად განსაზღვრავს ადამიანის ცხოვრებას, განსაკუთრებით ისეთ კულტურებში, სადაც მას „მტრულ“ გარემოში გადარჩენის ფუნქცია ენიჭება. ასეთ დროს ტრადიციის ერთგულება ზოგადად დაცულობის, კულტურული იდენტურობის და თვითდამკვიდრების განცდას უკავშირდება, თუმცა ხშირად ანაცვლებს პირად პასუხისმგებლობასაც, რაც დროთა განმავლობაში, კრიტიკული აზროვნების და ფაქტის უშუალო აღქმის უნარის დაქვეითებას იწვევს. აზროვნების ფუნქციას ამ დროს, ადამიანის ნაცვლად, სხვა სიტუაციაში ჩამოყალიბებული, გეპირსიტყვიერად გადმოცემული, სუბიექტურად აღქმული მიდგომების და შეფასებების საზოგადოებრივად აღიარებული სისტემა იღებს საკუთარ თავზე.

მნიშვნელოვანია რომ ტრადიციაში ასევე მოიაზრება კულტურული გამოცდილების და ისტორიული მემორების დაცულობა, თუმცა, ტრადიცია, რიტუალი, კანონი, როგორც დროში განმეორებადი და გარკვეული პირობებიდან გამომდინარე ცივილიზაციური ფემომენები, დროთა განმავლობაში ცვითავენ თავის არსობრივ კავშირებს ადამიანთან და სამყაროსთან. აქტიური მოხმარების პროცესში, შორდებიან რა პირველწყაროს,

ისინი ფორმალურ, ორნამენტულ სახეს იძენენ. ასეთ დროს, არსებული დებულებითი სქემების გადაფასების აუცილებლობა დგება.

2016 წლის არტისტერიუმის თემა, „მოკალი ბუდა!“ ტრადიციის, რიტუალის, სტერეოტიპების, ავტორიტეტთან, ძალაუფლებასთან ადამიანის დამოკიდებულების კრიტიკულ კვლევას გულისხმობს და იმ წინააღმდეგობრივი პროცესების წარმოჩენას, რომლებიც პროვოცირებენ ტრადიციულსა და თანამედროვეს შორის მუდმივ კონფლიქტს და დაძაბულობას.

მოცემული ტექსტი უფრო ინსპირაციულია, ვიდრე „ინსტრუქციული“. არც ტექსტში განხილული თემებით შემოფარგვლაა აუცილებელი. ტექსტი კომენტარია სტერეოტიპების ნგრევის შესახებ თუნდაც ფიქრის დაწყების აუცილებლობაზე.

KILL THE BUDDHA!
If you meet the Buddha, kill the Buddha!
Gautama Siddharta

Magda Guruli
Artisterium IX
November 4-14, 2016.

Anyone encountering the Buddha on their journey through life might expect to be blessed and delighted by the event. But Buddhist teaching firmly instructs its followers; "If you meet the Buddha, kill the Buddha!" By this is meant that any tradition or system of authority can act as an obstacle to one's journey from illusion to freedom. To metaphorically kill the teacher is a reminder that fanciful intellectual and emotional images are dangerous distractions from actual reality. Indeed the Buddha said that the understanding of self and the world is only possible through an immediate perception of such reality. One method towards these observations is to surrender oneself into a state of ruthless experimentation and play – as suggested in modern systems like Game Theory. But it must be remembered that adult games are inevitably consequential and different to children's games – which are more spontaneous and orientated to discovering the world they have just been given.

In his text on play, *Homo Ludens* (Playing man), the Dutch historian and cultural theorist Johan Huizinga wrote: "Summing up the formal characteristic of play, we might call it a free activity standing quite consciously outside 'ordinary' life as being 'not serious' but at the same time absorbing the player intensely and utterly... It proceeds within its own proper boundaries of time and space according to fixed rules and in an orderly manner. It promotes the formation of social groupings that tend to surround themselves with secrecy and to stress the difference

from the common world by disguise or other means."

Such important investigations into the structures of everyday can be aided by inquiring into one's own social traditions – as tradition is a powerful underscore of patterned behaviour. Religious or secular celebrations, rituals connected to death, birth, marriage and all important moments of transition, even choice of clothing, can be regarded as kinds of games. Thus a game might be defined as the predefined, non-critical, shared reconstruction of accumulated experience.

The word 'tradition' originates from Latin *tradere*, or *traderer*, which means to hand over, or to give for safekeeping. In its modern incarnation the word stands for a social group's totality of faith, thought and behavior as passed from generation to generation via a uniquely coded system. Contained within this code is an important symbolic language inherited from the near or distant past.

Historically, social groups with similar traditions generated what is known as their 'culture.' Under this title the complex human interrelation with the world, which includes language, religion, social habit, cuisine, music, art and creativity, are pulled together. Under this generality is included the traditions of politics and philosophy which try to define and re-define these modes of behaviour via theories and ideas. Art is another tradition within this investigative process whose own response is to create physical works.

Thus tradition becomes a crucial self-identifying factor for cultures undergoing external or internal threats or take-overs. But the danger is that adherence to tradition sometimes replaces personal thought and responsibility, thus restricting critical thinking and the immediate perception of what is real. In such cases innovative play is replaced by a fixed and commonly recognized system of

evaluation that lacks a responsiveness.

While it is important that our traditions contain the established rules of common cultural experience and history, it is crucial that their rituals remain internally alive and mutable, not just external representations or ornaments of the past. The outward forms can still be maintained but the personal responses within them should be given the freedom of play that will allow evolution within a culture forever moving towards the future.

2016's Artisterium invites participants to "Kill the Buddha!" as a means of critical investigation into our traditions, rituals, stereotypes and the relationships to authority and power. In so doing we seek to unearth some of the essential processes within the eternal conflict between tradition and modernity – via the very serious technique of play.

Ultimately this text should be considered as a reference and used as point of departure for the works to be shown within the "Kill The Buddha!" exhibition. It is not necessary to be limited to the ideas presented, rather it is meant to inspire and open a broad dialogue around the destruction of stereotypes.

AR
TIST
ERIUM

საქართველოს
ეროვნული
მუზეუმი,
თბილისის
ისტორიის
მუზეუმი

Georgian
National
Museum,
Tbilisi
History
Museum

ალექს პერე

ჩემს ფოტოებში მნიშვნელოვანი ემოციური მომენტების გადმოცემას ვცდილობ და იმის ჩვენებას, რომ მიუხედავად განსხვავებებისა, ყველანი, ცოტა მაინც ერთნაირები ვართ.

ერთმანეთის პატივისცემა მოგზაურობამ მასწავლა!

მე არ ვქმნი, არ ვაფასებ, მხოლოდ ვაკვირდები. ჩემი ფოტოგრაფია ადამიანური და პოზიტიურია. მას შემდეგ, რაც პირველი ფოტო გადავიღე, ჩემი მთავარი თემა ადამიანია.

მე თვითნასწავლი ფოტოგრაფი ვარ, რაც გამოხატვაში

სრულ თავისუფლებას მაძლევს. თუმცა, გამოუვალ სიტუაციებშიც კი არ ვდისტანცირებ ფოტოგრაფირებულ ობიექტისგან, როგორც ეს პროფესიონალური მიდგომისას ხდება.

ALEX PERRET

Through his photos, Alex tries to recreate significant moments of emotion, to show us that beyond our differences, we are a bit the same.

“Respect for each other! This is what traveling has taught me!

I don't create, I don't judge, I observe. My photography is human and positive. I love people, this is the main theme of my work since my first pictures.

I am self-taught, which allows me a complete freedom of expression. I remain close to the subject photographed as well in the urgency of the moment as in a most studied work.”

მორწმუნეები, 2005-2012, ფოტო სერია, სხვადასხვა ზომა.

Man of Faith, 2005-2012, photo series, various sizes.

Kill Your Idols

The thing we often forget is that the horizon, that oft-longed for destination is a fiction composed conspiratorially by the eye, in collaboration with the landscape. It is a place we will never reach, a place we can never be: the pursuit of such an unattainable goal can be observed throughout humanities striving for the unattainable zenith, that perfect place that is always just a little farther out west. Kill Your Idols is a performance-installation, a moment and a construct, always perceived from a new perspective, a new point in time. An exploration of political iconography, punk rock and philosophical musings cropped from the pages of history and LP sleeves. A cut and paste vision from a world, so overwhelmed with objects, ideals and information that we are drowning. Let that shit die, and find out the new goal. Kill your idols, and be where you are.

დაიმალე, საიდუმლო ბაღის წვეულება, დიდი ბრიტანეთი 2016. პერფორმანსი და ინსტალაცია ცისქვეშ მოწყობილ ერთ ერთ ბრიტანულ ფესტივალზე. სივრცე, სადაც სამყაროში საკუთარ ადგილზე ფიქრობ, და სადაც, ამავე დროს, იმალები მისვან.

Hide, Secret Garden Party, UK 2016. Performance Installation for one of the UK's biggest outdoor festivals. A space from which to contemplate ones place in the world, whilst also hiding from it.

მოკალი საკუთარი კერპები

ხშირად გვაინწყდება, რომ ჰორიზონტი, რის მიღწევზეც სულ ვფიქრობთ, თვალის პეიზაჟთან ურთიერთქმედების პროცესში შექმნილი ფიქციაა. მას ვერასდროს მივალწვეთ, იქ ვერასდროს მოვხვდებით. მიუწვდომელი მიზნების გამოდევნება კარგად ჩანს კაცობრიობის მუდმივ ნადილში მიაღწიოს ზენიტს. სრულყოფილი ადგილი ყოველთვის ცოტა მოშორებითაა, ცოტა დასავლეთით. „მოკალი საკუთარი კერპები“ პერფორმანსი-ინსტალაციაა – შექმნის მომენტი, რომელიც დროის ახალ მონაკვეთში, ყოველთვის ახალი პერსპექტივით ჩნდება. ისტორიიდან და LP დისკების ჩასადებებიდან აღებული პოლიტიკური იკონოგრაფია, პანკ როკი და ფილოსოფიური ჩაფიქრება. ამოჭრილ/კომპირებული იმიჯები სამყაროდან, რომელიც ასე გადატვირთული ობიექტებით, იდეალებით და ინფორმაციით, მათში ჩვენი ჩახრჩობის შესახებ. გავანადგუროთ ეს ნაგავი და მივაკვლიოთ ახალ მიზნებს. მოკალი საკუთარი კერპები და იყავი იქ, სადაც ხარ.

ბრამ თომას არნოლდი
BRAM THOMAS ARNOLD

ერმიტაჟი, 2016, გალერეა Newlyn, დიდი ბრიტანეთი. ფოტო გადაღებულია პერფორმანსის "როდის შეიძლება იყოს უფრო მნიშვნელოვანი ვიდრე ახლა?" დაწყებამდე. 30 წუთიანი პერფორმანსი-ლექცია რეპეტიციის პრობლემატურობის შესახებ.

Hermitage, 2016, Newlyn Gallery, UK. Image taken prior to a performance When Could be More Important Than Now? A 30-minute performance lecture exploring the problematic nature of rehearsing.

ჩატრაპატი დუტა

Banglaar Baagh (ბენგალის ვეფხვი), ბენგალური ტერმინია, რომელიც ხშირად გამოიყენებოდა თავისუფლებისთვის ბრძოლის პერიოდში, მებრძოლთა ბრავადის აღსანიშნავად. უამრავი მამაცი ადამიანი მოიხსენიებოდა ასე, ბრიტანეთის ძლიერი იმპერიის წინააღმდეგ ბრძოლაში თავდადებისთვის. მრავალთა შორის სერ აშუტომ მუხერჯისაც “Banglaar Baagh”-ს უწოდებდნენ, მისი საქმიანობის პატივსაცემად. მისი აკადემიური მიღწევების, გამბედაობის და ბრიტანეთის მთავრობის წინააღმდეგ მისი მტკიცე პოზიციის აღსანიშნავად. ვეფხვი, მნიშვნელოვანი სახეა და ხშირად ჩნდება ინდურ ხალხურ შემოქმედებაში. ვეფხვის პერსონიფიცირება დღესაც პოპულარულია ურბანულ, ხალხურ და ქუჩის პერფორმანსებში.

ჩემი ნამუშევარი, პოსტ-კოლონიალური დიალოგის კონტექსტში, ზემოთქმულს ეფუძნება და თანადროულ ბენგალიაში/ინდოეთში Banglaar Baagh-ის სულისკვეთების არსებობას იკვლევს. ნამუშევრის მთავარი გმირი, ერთდროულად არის და ყოველთვის არც არის მამაცი რევოლუციონერი. ის არა უშიშარი მებრძოლი, არამედ Banglaar Baagh-ის იდეის აჩრდილია. ის ჩვეულებრივი კლერკი, ქარხნის მუშა ან რიკშაა, რომელიც ჩვეულებრივი ცხოვრებით ცხოვრობს, სადაც ბევრი არაფერი ხდება. ოცნებობს და ისწრაფვის, თუმცა საკუთარი ოცნებების სამყაროში რჩება. ის იმპერატორობაზე ოცნებობს და შემოხეულ ტანსაცმელშია. ის უძლურია საკუთარი გარემოცვის ბოროტი გამოვლინებების წინაშე და ზოგჯერ ვეფხვსაც უპირისპირდება, რომელიც უფრო ხშირად, მისივე ალტერ ეგოა. ის მორცხი და სუსტია, ზოგჯერ ხმასაც ვერ იღებს. მას ხშირად ღალატობენ და საცინად იგდებენ. ის ყოველთვის დამნაშავე და ბრმაა. მისი მიზანი საკუთარი, პატარა ცხოვრებისგან თავის დაღწევაა. ყველაფერი ეს და უფრო მეტიც დღეს “Banglaar Baagh”-ის თავს ხდება, როდესაც ის „მეფის“ და „დედოფლის“ გარეშე დარჩენილი, თუმცა იმპერიის აჩრდილი ისევ აქაა – ბნელი და ყოვლისმომცველი.

Banglaar Baagh (ბენგალის ვეფხვი), 2016, ექვსი ტილოს სერია, პერფორმანსი, ფოტოგრაფია, CG, სერიგრაფია, აკრილი, ტილო, თითო 152.4 X111.76 სმ.

Banglaar Baagh (The Tiger of Bengal), 2016, a series of six canvasses, performance, photography, CG, serigraph, acrylic on canvas, 152.4 X111.76 cm each.

CHHATRAPATI DUTTA

Banglaar Baagh is a term in Bengali (the language spoken by the people of Bengal) that was most frequently used during and after the freedom movement to refer to the bravado of the freedom fighters. In appreciation of their gallantry to fight the mighty British Empire, many daring men were conferred this title by the people in general. Like many others Sir Ashutosh Mukherjee was also popularly referred to as “Banglaar Baagh” for his pride in being an Indian and a Bengalee, his academic excellence, indomitable courage and a general intransigent attitude towards the British Government. Just as the people of Punjab revere their great men as ‘Sher-E-Punjab’ (Tiger of Punjab), several regions in India with its multitude of languages, have their own equivalents. A national equivalent ‘Sher-E-Hind’ possibly existed even earlier, to exemplify the gallantry of India’s great kings. This part of the tiger world often refers to the great beast (also the national animal of India) while telling the tales of audacity.

As in the ‘ChhouNaach’ (Chhou Dance) of eastern India, the tiger appears as an important character in several folk forms of India. Amongst the urban, folk and street performers, the act of personifying the tiger itself is quite popular. My work stems from the above premise in the context of a post-colonial dialogue. Based on the popular notion, my Banglaar Baagh investigates the existence of its spirit in today’s Bengal/ India. Thus, the protagonist here is and is not always the brave revolutionary fighter. Neither is he always the undaunted protagonist himself, but rather a shadow of the notion. He is often the ordinary clerk or factory worker, the rickshaw puller or the street vendor who lives an ordinary life wherein little actually happens. But he dreams. He aspires. Often unable to face the light of dawn, he recedes back to the world of his dreams. He dreams of being the Nawab, while his own back is unclothed. Failing to combat the adversities of his harsh surroundings, he confronts the tiger himself, which is often his own alter ego. He is meek and shy and does not dare to even speak up. He is often the betrayer and the ridiculed; he is delinquent and blind, desperate to find a way out of the pettiness of his own life. All this and more happens to the Banglaar Baagh in the absence of the Raj and the Queen who has left, but the shadows of the Empire remains – stark and dark.

ჩინგიზი

ხელოვნებას არ შეუძლია შეცვალოს სამყარო, თუმცა ის აანალიზებს და სოციო-პოლიტიკურ პრობლემათიკასთან დაკავშირებულ კითხვებს სვამს. თანამედროვე არტისტი ვიზუალური ანალიტიკოსი და ფილოსოფოსია, რომელიც „ატყვევებს“ თანადროულ იმიჯებს, ხატებს და მათ ხელოვნების ნიმუშად გარდაქმნის. ვიზუალური, ზოგჯერ კი არავიზუალური ენის გამოყენებით, არტისტი პრობლემის არსის გაფილტვრას ცდილობს.

ჩემი რეაქცია იმ წინააღმდეგობრიობაზე, რომელსაც ჩემს მიერ აღქმულ რეალობასა და მსოფლიო მას-მედიის „ოფიციალურ“ ინფორმაციას შორის ვხედავ, ნამუშევრის საწყისი ნერტილი, ინსპირაცია და ის კონტურია, რომელიც შემდეგ პროექტს აყალიბებს.

იმიჯები, რომლებიც პროექტისთვის, „ოცნება“, შევქმენი, სხვადასხვა მასალაზე დაბეჭდილი, სხვადასხვა ვიზუალური ისტორიები და ის ლაკონური ფორმულებია, რომლებიც თანამედროვე სამყაროს ღრმა სოციო-პოლიტიკურ პრობლემათიკას უკავშირდება.

CHINGIZ

Art is actually not able to change the world, but it is capable of analyzing problems and asking questions connected to social and political issues. The contemporary artist becomes the visual analyst and the philosopher that captures images and icons for current times – and then transforms them into artworks. The artist attempts to distill the essence of the issue in a visual, or sometimes a non-visual way.

In my work, contradictions between my perceived reality and so-called "official" information announced by world mass media pushes me to react to it. It is the starting point, the inspiration and outlines that form my projects.

Images created for my project "Dream" consist of different visual stories printed on a variety of materials. These visual stories are laconic formulas highlighting contemporary social and political problems deeply connected with humanity.

მსოფლიო რუკა, 2016, ზეთი, ტილო, 200 X 300 cm. (პროექტის „ოცნება“, შემადგენელი ნაწილები).

World Map, 2016, oil on canvas, 200 X 300 cm. (The parts of the "Dream" project.)

დროშა, 2016, ინსტალაცია, 3 დროშა, ანაბეჭდი ქსოვილზე, თითო 50X100 cm. (პროექტის „ოცნება“, შემადგენელი ნაწილები).

Flag, 2016, installation, 3 flags, print on fabric, 50X100 cm each. (The parts of the "Dream" project)

ხელსაწყო, 2014, მარკერი ქალაღზე,
6 ცალი, თითო 100X70 სმ.

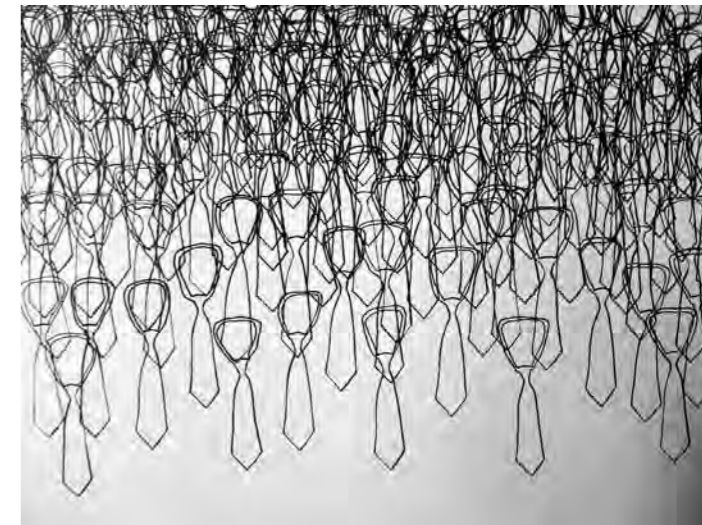
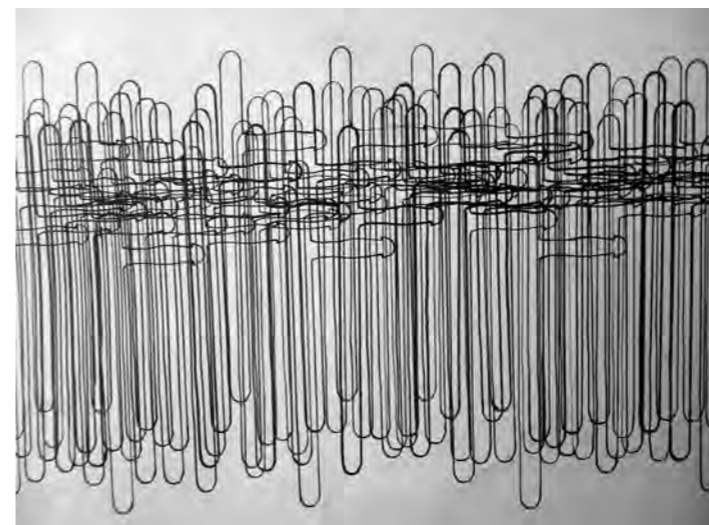
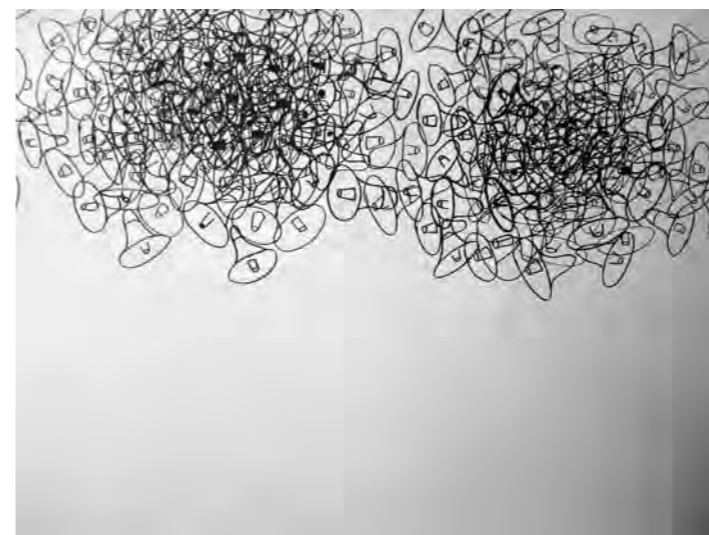
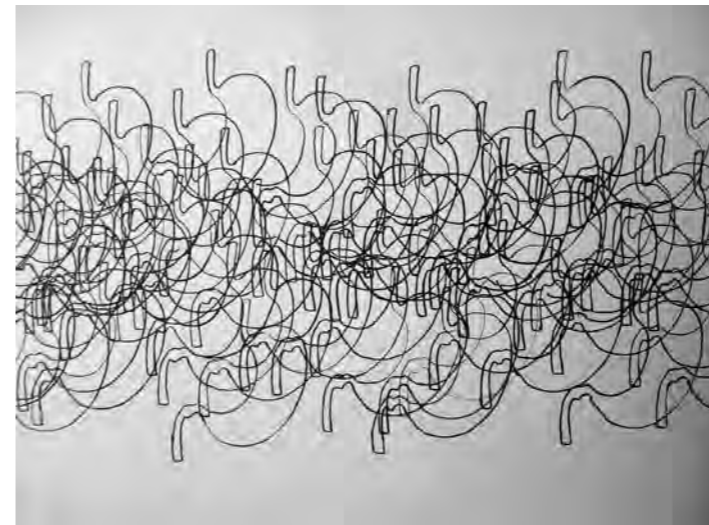
The Tool, 2014, marker on paper,
6 pieces, 100X70 cm each.

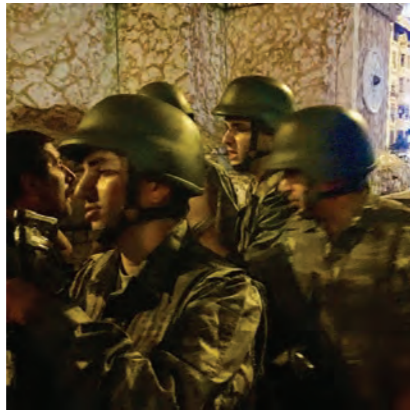
დავით კუხალაშვილი

სერია „ხელსაწყო“ იმ საგნების განმეორებადი, მეტაფორული გამოხატვაა, რომლებიც ერთის მხრივ ადამიანების მანქანად გარდაქმნას და ამ პროცესის უწყვეტობას განაპირობებენ, ხოლო მეორეს მხრივ გავლენის შენარჩუნებას უზრუნველყოფენ.

DAVID KUKHALASHVILI

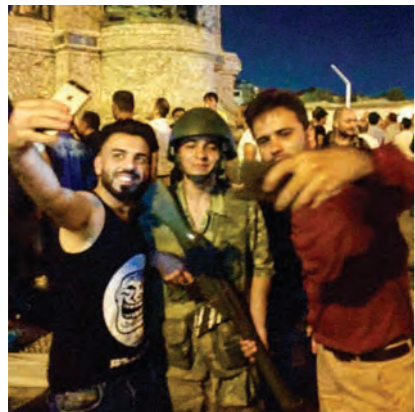
“The Tool” series are the repeated, metaphorical representations of the objects that, on one side, define the process of continual mechanization of a human, and secure the influence on the other.

დენიზჰან ოზერი
სიტუაცია, 2016, ფოტო ინსტალაცია, თითო 30X30 სმ.

DENIZHAN ÖZER
The Situation, 2016, photo installation, 30X30 each.

ფერნანდო მესკუიტა

„ოქროს ბაღი“ (განუმეორებელი) ბუსუსებიან ქსოვილთან შეხება, განუსაზღვრელი რაოდენობის ქმედების გამეორების და წაშლის შანსს იძლევა. ქსოვილის წინ მოძრაობისას, საკუთარი სხეულის აღქმა ხანდახან დაბალანსებული, ხან კი გაუბედავია. ამ დროს ისეთი შეგრძნება გეუფლება, თითქოს ტაი-ჩის ოსტატი ხარ, რომელიც მოძრაობებს ბარხატზე ან ბუსუსებიან ზედაპირზე იმეორებს. ამ პროცესში სამი განმეორებადი ქმედება იკვეთება: მოძრაობის წინასწარი გააზრება, მისი შესრულება და თვით-რეფლექსია. გამეორებები პროცესის გააზრებას და შესტების დაგროვებას ემსახურება, შედეგი კი უფრო ზუსტი „ახალი კალიგრაფიაა“.

შესტების „ჩანაწერს“ თანამონაწილეობითი ხატვა ქმნის. „ოქროს ბაღის“ სერიები, მაყურებელს საღებავის და ტილოს ნაცვლად, მხედველობით და შეგრძნებით ხატვას სთავაზობს. ტაქტილურ ზედაპირს ყველა შეიძლება შეეხოს და დატოვოს იქ საკუთარი ანაბეჭდი, როგორც გაუცნობიერებელი ქმედების რეფლექსია.

FERNANDO MESQUITA

The “Golden Garden”(irreproducible)
I had the chance of repeating/erasing an indeterminate number of actions, by touching the canvas, a tufted fabric. Into a certain extent, this consciousness of the body in front of the canvas, moving towards moments of composition was sometimes balanced, sometimes erratic. Here I found myself as if I was a “Tai Chi” practitioner, repeating movements on a velvet or tufted surface recording and erasing my gestures. I proposed myself during these series, to a self-regulated learning cycle phases consisting of three repeating stages: forethought, performance, and self-reflection. Within this repetition, as a process of learning and assimilate the gesture, had as a final result a more accurate “new calligraphy”. I decided to open the door to a participatory approach on “painting”, as an overall recording of gestures. In this specific example, “Golden Garden” series, offers to an anonymous audience/public, instead of paint (oil, acrylic or other pigment based color) on canvas, another sense stimulus besides sight. A haptic touchable surface where all are invited to touch freely, leaving their marks as a result of a reflected/unconscious action.

ოქროს ბაღი, თბილისის სერიები, 2016, ხავერდი ტილოზე, 130X180 სმ.

Golden Garden, Tbilisi series, 2016, velvet on canvas, 130X180 cm.

გელა კინსურაშვილი
ენტროპია, 2016, ობიექტი, 70X50 სმ.

GELA KINTSURASHVILI
Entropy, 2016, object, 70X50 cm.

Go Southwest, to Ghordjomi!
September, 2016

Adjara officially known as Autonomous Republic of Adjara is located in the southwestern of Georgia. It lies on the coast of the Black Sea near the foot of the Lesser Caucasus Mountains, north of Turkey.

According to the Department of Statistics the 30 % of Adjarian population is Sunni Muslims living mainly in High Mountain Adjara. Geographically Khulo municipality is the highest location in high mountain Adjara with the number of valleys and villages inhabited mostly by the Muslim communities. Many of them border with Turkey.

"Go Southwest, to Ghordjomi!" took place in the Ghordjomi Valley of the Khulo municipality. The aim of the project was to teach the local youth an assemblage of a DO IT YOURSELF Shadow Theater and to work together on the Shadow Theater performance (based on the stories offered by the natives), giving drawing lessons to children and researching the historical and cultural heritage of the region.

Project participants:
MAGDA GURULI, a curator of the project,
GIORGI KATAMADZE, puppet theatre director,
GIO JINCHARADZE, artist, graphic designer,
MARIAM NATROSHVILI and DAVID JINCHARADZE, artists and researchers.

The project is supported by the USA Embassy in Georgia.

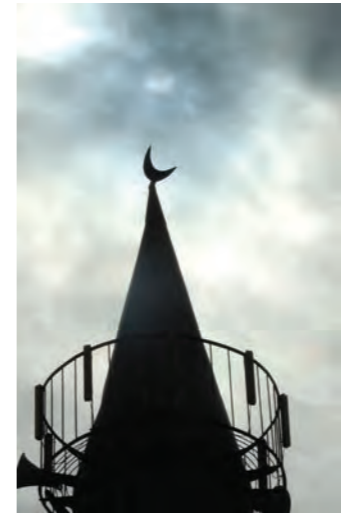
ნადი სამხრეთ-დასავლეთით, ღორჯომისკენ!
სექტემბერი, 2016 წელი.

აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკა საქართველოს სამხრეთ-დასავლეთით, შავი ზღვის სანაპირო ზოლის გასწვრივ, მცირე კავკასიონის ძირში, თურქეთიდან ჩრდილოეთით მდებარეობს. სტატისტიკის დეპარტამენტის მონაცემებით, აჭარის მოსახლეობის 30% სუნიტი მუსლიმია. გეოგრაფიულად, ხულოს მუნიციპალიტეტი, მაღალმთიანი აჭარის, მუსლიმური თემით დასახლებული ყველაზე მაღალი წერტილია საქართველოში. მაღალმთიანი აჭარის ბევრი სოფელი თურქეთს ესაზღვრება.

პროექტი "ნადი სამხრეთ-დასავლეთით, ღორჯომისკენ!" ხულოს მინიციპალიტეტში მდებარე ღორჯომის ხეობის სოფლებში ჩატარდა. პროექტის მიზანი ადგილობრივ ახალგაზრდებთან ერთად DIY ("გააკეთე შენ თვითონ") ფორმატში, ჩრდილების თეატრის გამართვა, ხატვის გაკვეთილები და რეგიონის ისტორიული და კულტურული მემკვიდრეობის კვლევა იყო.

პროექტის მონაწილეები:
მაგდა გურული, პროექტის კურატორი, გიორგი მათამაძე, რეჟისორი, გიო ჯინჩარაძე, მხატვარი/ დიზაინერი, მარიამ ნატროშვილი და დავით ჯინჩარაძე, მხატვრები და მკვლევარები.

პროექტის მხარდამჭერია აშშ საელჩო საქართველოში.

ჰაირი შენგუნი

ხელოვნების ნამუშევარი ენიგმატური იარაღია იმისთვის, რომ ახალი იდეები, შეგრძნებები და განცდები შეიქმნას. ჩემს ნამუშევრებს უსახელო ნამუშევრებს ვუწოდებ, რადგან არ მინდა მათზე იარაღის მიწებება.

ნამუშევრებში არქეტიპულ ხატებს და ორგანულ მასალს ვიყენებ. ესენია მინა, ტყავი, ხე, ქვიშა და სხვ. ნებისმიერს შეუძლია მათი ინტერპრეტირება საკუთარი შეგრძნებების და კულტურული გამოცდილების მიხედვით და ყველა ეს ინტერპრეტაცია მისაღები/მართალი იქნება. მაგალითად ჩემთვის მინა უკავშირდება სიკვდილს, სიცოცხლეს, ადამს, ნაყოფიერებას, უძველეს ცივილიზაციებს, აგროკულტურას, მინისქვეშეთს, დედობას და სხვ.

HAYRI ŞENGÜN

An artwork is like an enigmatic tool for creating new ideas, feelings and sensations. To avoid labeling them, I call my works "Untitled works".

In my works I use archetypal images and natural materials like earth, skin, sand, wood etc. Anyone can interpret my work according to his/her emotion or cultural background, and it will be fine/true. For instance, for me, earth as a material could be related with death, life, Adam, fertility, ancient civilizations, agriculture, the underworld, motherhood, etc.

უსახელო ნამუშევარი, 2016, ხე, მინა, ცხვრის ტყავი, 280 X 120 X 120 სმ.

Untitled Work, 2016, wood, earth, sheepskin, 280 X 120 X 120 cm.

ილიკო ზაუტაშვილი

ნამუშევარი ირონიაა იმ ტენდენციაზე, რომლის მიხედვითაც პირადი ცხოვრება და ქალისადმი დამოკიდებულება მხოლოდ გამოყენების და სიამოვნების კონტექსტში განიხილება. ის შეიძლება მომხმარებელი საზოგადოების მიერ ქალის „გასაგნების“ სიმბოლოდაც აღვიქვათ. ინსტალაცია გენდერული პრობლემატიკის მნიშვნელოვანი საკითხების გამოვლენას ისახავს მიზნად.

ILIKO ZAUTASHVILI

The work is an irony on the tendency of a private life and attitude towards a woman being seen only in context of utilization and pleasure. It can be a symbol of objectification of a woman by the consumerist society. In fact, the work assists the revelation of topical issues of a gender that are problematic.

დესერტი, 1998-2016, ინსტალაციის „პირადი ცხოვრება“, ნაწილი.

Dessert, 1998-2016, a part of the installation "Private Life".

ილიკო ზაუტაშვილი

ერთხელ სიტყვაში
დედამიწა (earth)
აღმოვაჩინე სიტყვა
ხელოვნება (art).
მას შემდეგ ხელოვნების
ძებნას აზრი აღარ აქვს.

ILIKO ZAUTASHVILI

Once within the word earth
I found the word art.
Since then there is no
reason to look for art.

სანსარა-ლუპი, 2003-2006,
ვიდეო, 2'52"/loop.

Sansara-loop, 2003-2006,
video, 2'52"/loop.

ივანა სტენცლოვა

ხელოვნების ისტორიის პერსპექტივიდან დანახული ოჯახის და ბავშვობის თემა თითქოს წმინდა და ხელშეუხებელია. ივანა სტენცლოვას კონცეფციას მაინც ძლიერ წინააღმდეგობრივი ელფერი დაჰკრავს. 2003 წელს, პლასტმასის თოჯინების ფრაგმენტებისგან შექმნილი მისი „ბავშვების სახეები“, თითქოს მალავს კავშირს ნიკი დე სანტ პალეს ბრუტალურ ასამბლიაჟებთან. დეფორმირებული მონსტრი სათამაშოების სხეულები, თავის მხრივ, სიურეალისტ პანს ბელმერის სხეულების პერვერტულ ნარევს ეხმარება. ამ პერიოდში ნილაბი ივანას ნამუშევრების მნიშვნელოვანი ელემენტი ხდება.

თავიდან ნილაბის მიზანი სათამაშოების ანონიმურ სახეებზე თითქოს ნამდვილი ემოციების მიჩქმალვა იყო. ისინი შიშის რთულად გამოსახატ ფაქტებს მალავდნენ. მოგვიანებით ნილაბი ორნამენტსა და ნახატ ფორმებში გადაიზარდა. ნახატები ტატუებს ან ტომის საბრძოლო გრიმს დაემსგავსა, ხოლო მაქმანები და ნაქარგები სიმბოლურად, სახლის შეგრძნებას დაუკავშირდა. ივანას მიერ შექმნილი სიცოცხლის და სიკვდილის სახეები (ქალი, სექსი, თავისქალა) არ იყო უმიზნოდ დეკორატიული – ფაქტები, რომელთანაც ავტორი მუშაობდა, გაორებას ააშკარავებდა, სადაც სილამაზე და სიმახინჯე, დაბადება და განადგურება, სურვილი და შიში ერთმანეთში იყო არეული. ორნამენტით გალამაზებული ნილაბი, ხაზების და სხვადასხვა ფორმების ერთობლიობა, გამოცდილების მრავალშრიანობაზე მიუთითებს, რაც მხოლოდ სახის ჩვენებით ვერ გამოხატება.

IVANA ŠTENCLOVÁ

The theme of family and childhood seems to be sacred when seen from the perspective of art history. The concept of Ivana Štenclová has a strong ambivalent flavor anyway. Her baby faces from the year of 2003, created from fragments of plastic dolls, were hiding relationship to brutal assemblages of Niki de Saint Phale. Bodies of deformed monster toys referred to perverse mixtures of bodies made by surrealist Hans Bellmer. Those times, in the very beginning, there was a mask becoming an important element of her works.

Originally, it was all about anonymous faces of toys which seemed as if they should have concealed real emotions. However, they were also reinforcing the idea of hardly pronounceable facts and feelings of anxiety. Later, the mask transformed into ornamental and drawing patterns created by stamps or a decorative painting roller. The patterns resemble tattoo or tribal war make-up, but also lace and embroidery designs closely related to the symbolism of home. Being often composed of the characters of life and death (female sex, skull), they could not be decorative with no purpose. There were facts (which the author actually worked with) which made the fundamentals – and also the duplicity – naked. There are beauty and ugliness, birth and destruction, desire and dread, being mixed in the fact. These are the masks we are talking about, those masks enchanted in the ornamental mixture of lines and patterns expressing multiplicity of experience that cannot be revealed by a simple face.

გვირგვინი, 2016, ფანერა, სფრეი, 60X40 სმ.

Crow, 2016, plywood, spray, 60X40 cm.

სელფი, 2014, აკრილი, ქეჩის კალამი, ტილო, 80X80 სმ.

Selfie, 2014, acrylic felt-tip pens on canvas, 80X80 cm.

თევზი გადარჩება

იენს რაუშის ფერწერები ჩარჩოში კბილსაჩიქნებითაა დამაგრებული, რაც პეპლების კოლექციის ასოციაციას აღძრავს. „თევზი გადარჩება ...“ თანამედროვე ადამიანის ცხოვრების ორ კონტრასტულ პოლუსზე მიანიშნებს. ერთის მხრივ მომხმარებელი დაცილებულია ბუნებას და სუპერმარკეტებში საქონლის შეძენის გამოცდილებაშია ჩაძირული. მეორეს მხრივ კი მტრებზე ნადირობის არქაული ინსტიქტი ისევ ცოცხალია. სუპერმარკეტში ვაჭრობა დღეს საჭმლისთვის ნადირობას გაეს, მაგრამ როგორც ჩვეულებრივი მომხმარებელი, ჩვენ არ ვმონაწილეობთ თევზის მოკვდინებაში ან იმ შრომაში, რის შედეგადაც ახლად მოკლული და შეფუთული თევზი სუპერმარკეტის თაროზე ხვდება. რაუშის ნამუშევარი ორ პოლუსს – ნადირობის ბუნებრივ ინსტიქტსა და თანამედროვე საზოგადოების ბუნებისგან გაუცხოვებას შორისაა.

ფერწერები ჩარჩოში, მინის უკანაა მოთავსებული, რაც შუქის არეკვლის ხარისხს აუმჯობესებს. მაყურებელი მინაში საკუთარ თავსაც ხედავს, რის გამოც თვით-რეფლექსია ნამუშევრის ნაწილი ხდება. „თევზი გადარჩება...“ – ესაა ცდომილება ბუნებრიობასა და რეალობას შორის.

ლავინია როსენი

JENS RAUSCH

Fish will survive

Jens Rausch paintings are impaled in object frames, speared with actual toothpicks, which evokes references of an arrangement of a collection of butterflies. With his series called “fish will survive...” Rausch contrasts two opposing pools of the alleged modern human being. On the one hand, the consumer is removed from nature and can only experience consumption of commodities in a supermarket and on the other hand there is still this archaic primary instinct of hunting for one’s prey in each of us. Grocery shopping in a supermarket can nowadays be considered as a way of hunting for food but as an ordinary consumer we are disconnected with the act of killing and the actual labor that is involved in the preparation of freshly wrapped fish. Rausch’s work is positioned between these two pools of the natural hunting instinct and the alienation of today’s modern society from nature.

The quality of light reflection is enhanced due to the paintings’ presentation behind the real glass of the frames. This way the viewer can see himself in the work and self-reflection becomes part of the art work. “Fish will survive...” mirrors our own delusion of what nature and what reality is.

Lavinia Rosen

თევზი გადარჩება I, (homarus americanus, trachurus japonicus, cololabis saira), 2016, ზეთი, ტილო, ფიქსაცია კბილსაჩიქნით, 85X 64,5 სმ.

Fish will survive I, (homarus americanus, trachurus japonicus, cololabis saira), 2016, oil on paper, toothpicks in object frame, 85X 64,5 cm.

თევზი გადარჩება II, (sebastes caurinis, trachurus japonicus, upeneus parvus), 2016, ზეთი, ტილო, ფიქსაცია კბილსაჩიქნით, 85X 64,5 სმ.

Fish will survive II, (sebastes caurinis, trachurus japonicus, upeneus parvus), 2016, oil on paper, toothpicks in object frame, 85X 64,5 cm.

კოკა რამიშვილი

„1997 წელს ქართველმა მხატვარმა კოკა რამიშვილმა საქართველოში მოქმედი საერთაშორისო წარმომადგენლობებისგან საელჩოების შესახებ ფილმის გადაღების ნებართვა ითხოვა. მას დახურული კედლების მიღმა მხოლოდ ერთი საგნის გადაღება სურდა. ეს იყო პასუხი დამოუკიდებელი რესპუბლიკის დედაქალაქში ახალი ტერიტორიების წარმოშობაზე. ჩვენი თაობის ლანდშაფტში რეტერიტორიალიზაციის პირველ ნიშანს საელჩოები წარმოადგენდა. საბჭოთა სისტემის რღვევის, დამოუკიდებლობისთვის ბრძოლის, სამოქალაქო ომისა და ხანგრძლივი იზოლაციის შემდეგ, წგრევის და ქაოსის ფონზე, რომელსაც მოლოდინი და იმედიც სდევდა, შორეული საოცნებო სამყარო, სწორედ საელჩოების გახსნასთან ერთად, უცვრად ახლობელი და რეალური გახდა. თუმცა „გახსნილი“ საელჩოები მალე გადაიქცა „ჩაკეტილ“ სივრცედ, კარგად დაცული კარების წინ თავმოყრილი გრძელი რიგებით და გაცრუებული იმედებით. ოცნება საკმარისი არ აღმოჩნდა.“

კოკა რამიშვილს სურდა გადაეღებინა ეს საზღვარი, რათა ეპასუხა კითხვაზე, რამდენად შეესაბამებოდა ერთმანეთს საელჩოების ფასადი და შიდა ინტერიერი. საგნები (ავეჯი და ტექნიკა), როგორც მოსალოდელი იყო, ეკლექტური აღმოჩნდა.“

სტატიიდან „სამზავრო ფეხსაცმელები“. ქეთი ჯაფარიძე, ხელოვნებათმცოდნე.

KOKA RAMISHVILI

“In 1997, the Georgian artist Koka Ramishvili asked all the international representatives in Georgia for permission to make a film about embassies. He was asking to film only a single object from behind their closed walls. This was his response to the emergence of new territories in the capital of the newly independent republic. Embassies were one of the first signs of re-territorialization on the landscape of our generation: after the collapse of the soviet system, the independence movement, the civil war, the long lasting isolation and against the background of ruins, uncertainties and chaos; also in terms of our desire to be recognized, of our expectations and our hopes, with how through the establishment of embassies suddenly the desirable distant world became close to real. However, “opened” embassies soon became sites of “closure”, with long queues and frustration in front of heavily guarded doors, where all our previous dreams fell short.

Koka Ramishvili wanted to pass that frontier in order to question the homogeneity of their facades in their interior design. Inside, things (objects, furniture, and technology) were eclectic, as was expected, from different countries and manufacturers.”

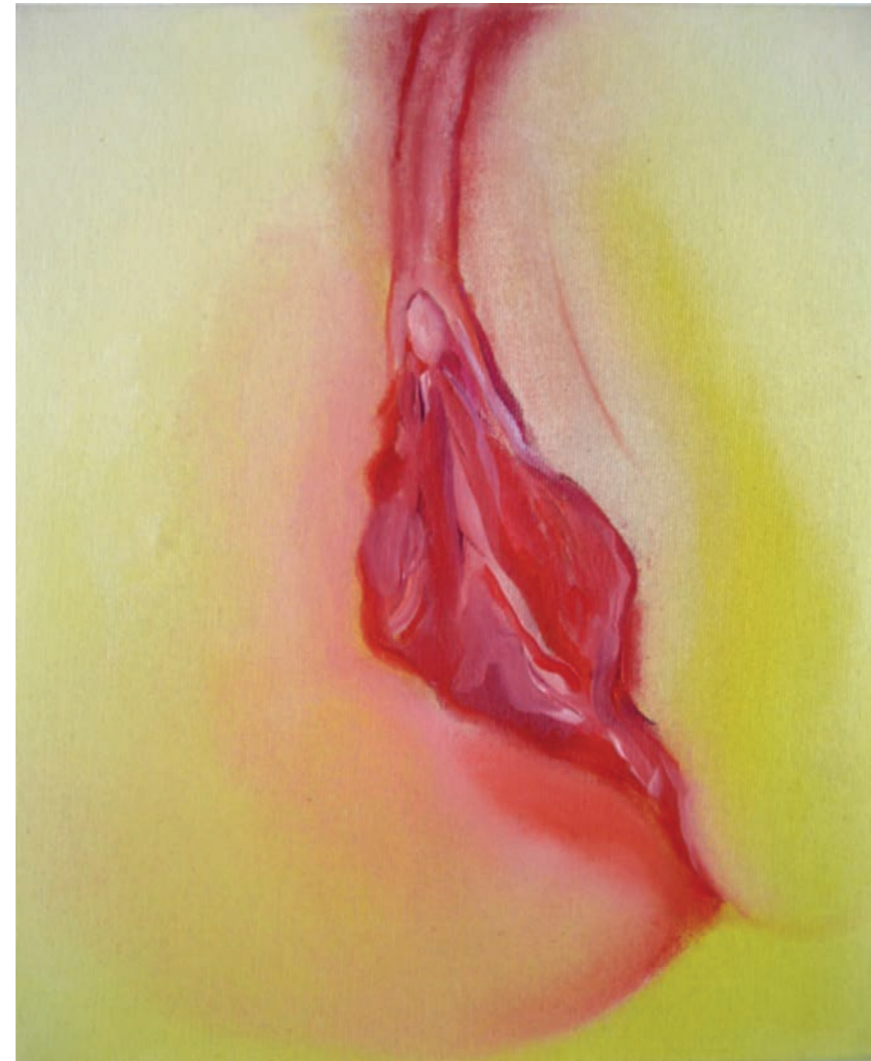
from the article “Shoes for Departure” Ketii Japharidze, art historian.

შესაძლებელი პროგნოზი (დიპლომატების სკამები), 1997-1998, ინსტალაციის ნაწილი, ფერადი ფოტო სერიები ალუმინიუმზე, 40X49 სმ.

Pronostic Eventuel (The Chairs of Diplomats), 1997-1998, part of the installation, color photographs on the aluminum, 40X49cm.

კოკა რამიშვილი
ყვავილი, 2005, ზეთი, ტილო, 30X40 სმ.
KOKA RAMISHVILI
A Flower, 2005 oil, canvas, 30X40 cm.

ლია ბაგრატიონი

ხილული სამყაროს უკიდურესად სევდიანი დასასრულის მეტაფორული გააზრება, გამოგონილი სამყაროს სასარგებლოდ, პურის აგონიის მაგალითზე, რომელსაც იგი, საბედნიეროდ, ვერ გრძნობს, 2016, ობიექტი, დაობებული პური.

LIA BAGRATIONI

Metaphoric consideration of the extremely sad finality of the visible world, in favor of a fictitious world built upon the agony of bread that fortunately can't feel it, 2016, object, molded bread.

ლია კარლი

სიტყვა „გაჩენა“ წარმოქმნას უკავშირდება. ის მარტივი სიტყვაა და იმაზე მიანიშნებს, რომ მთლიანის გარკვეული მახასიათებლები ვერ იქნება ახსნილი მისი შემადგენელი ნაწილების აღწერით. სხვა სიტყვებით, მთლიანი უფრო მეტია, ვიდრე მისი შემადგენელი ნაწილები. შექმნის თითქმის ყველანაირი პროცესი წარმოჩენის, გაჩენის პრინციპით იწყება. ეს ბუნებრივია არტისტისთვის და ერთი და იგივე „გაჩენის“ გამეორება არასდროს ხდება. გამომცხვარი პურისგან დამზადებული ასოები, რომელიც სიტყვას, „გაჩენას“ აცალიბებენ, მაყურებლისთვისაა განკუთვნილი. პური ან მისი დანაწევრება ოკულტური ტრადიციაა და შეიძლება ზებუნებრივი ძალა ჰქონდეს. ისტორიულად, კრიზისის მომენტებში ძალაუფლების მქონენი, იმისთვის რომ სიმშვიდე შენარჩუნებულიყო, ადამიანებს პურს და სანახაობას სთავაზობდნენ – panem et circenses (იუვენალისი, სატირა 10.77-81)

LIA KARL

The word “emerge” refers to the phenomenon of emergence. In simplified terms, this means that certain properties of a whole cannot be explained only by their parts. In other words, the whole is more than the sum of its parts. Almost any process of creation begins with the principle of emergence. This seems natural to the artist and certainly cannot be repeated. In the exhibition, bread baked in the shape of letters that form the word “emerge” is offered to the visitors. Bread or the division of it is an occult tradition and might have supernatural powers. Historically, in instances of crises, bread and entertainment was given to the people by the powerful to keep them calm –panem et circenses (Juvenal, Satire 10.77–81).

გაჩენა, 2016, ინტერაქტიული ინსტალაცია, შვედენი, გამომცხვარი პურით შექმნილი სიტყვა: „გაჩენა“, თითო ასო დაახლ. 30 X 20 სმ.

Emerge, 2016, interactive installation, happening, bread baked in the shape of Georgian letters forming the word “Emerge” is offered to the visitors, letters approx. 30 X 20 cm.

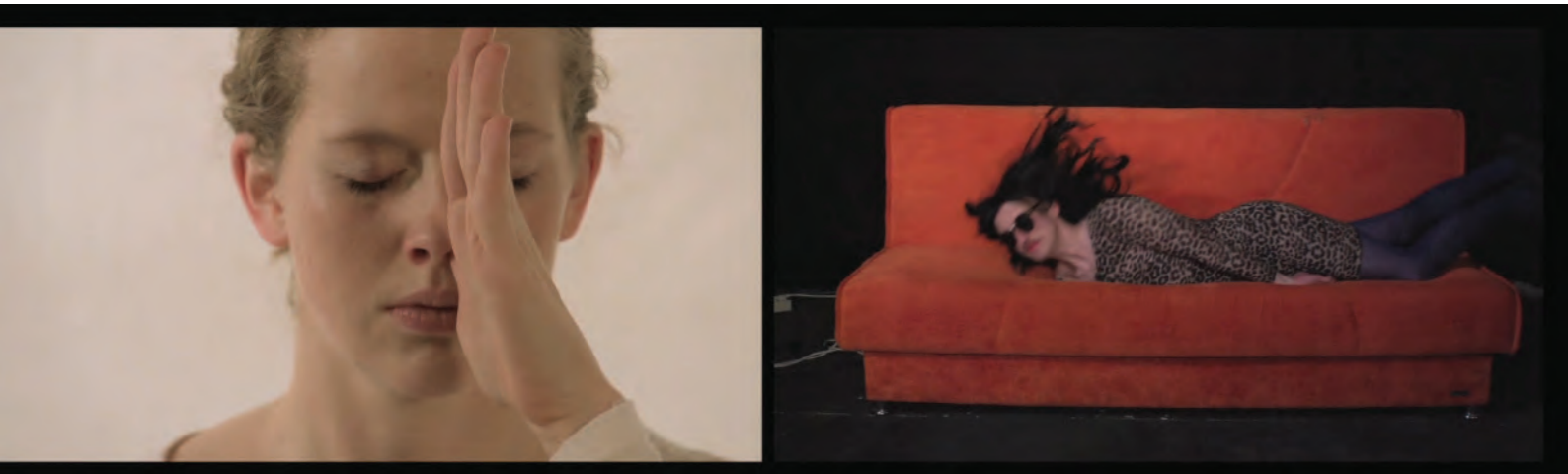

ლისა ბიდლინგმაიერი

ლისა ბიდლინგმაიერი პერფორმანსის, ვიდეოს და ინსტალაციის მეშვეობით სოციალურ სისტემებს და მათ კონსტრუქციებს იკვლევს, მათთვის განკუთვნილ სივრცეებში. მისთვის საინტერესოა ცხოვრების სხვადასხვა სტილის არსებობის მთავარი მოტივაცია და მათი გვერდიგვერდ მოთავსება. ვიდეოში D.I. Why? ერთმანეთს კუნდალინი იოგა და პანკური მუსიკა ხვდება. მუსიკალური კლიპი „დაპყრობა“, შენელებულია, რითაც მედიტაციურ მუსიკას ესადაგება. ავტორი მაცურებელს იოგასა და პანკურ მუსიკას შორის საერთოსა და განსხვავებულის აღმოსაჩენად იწვევს.

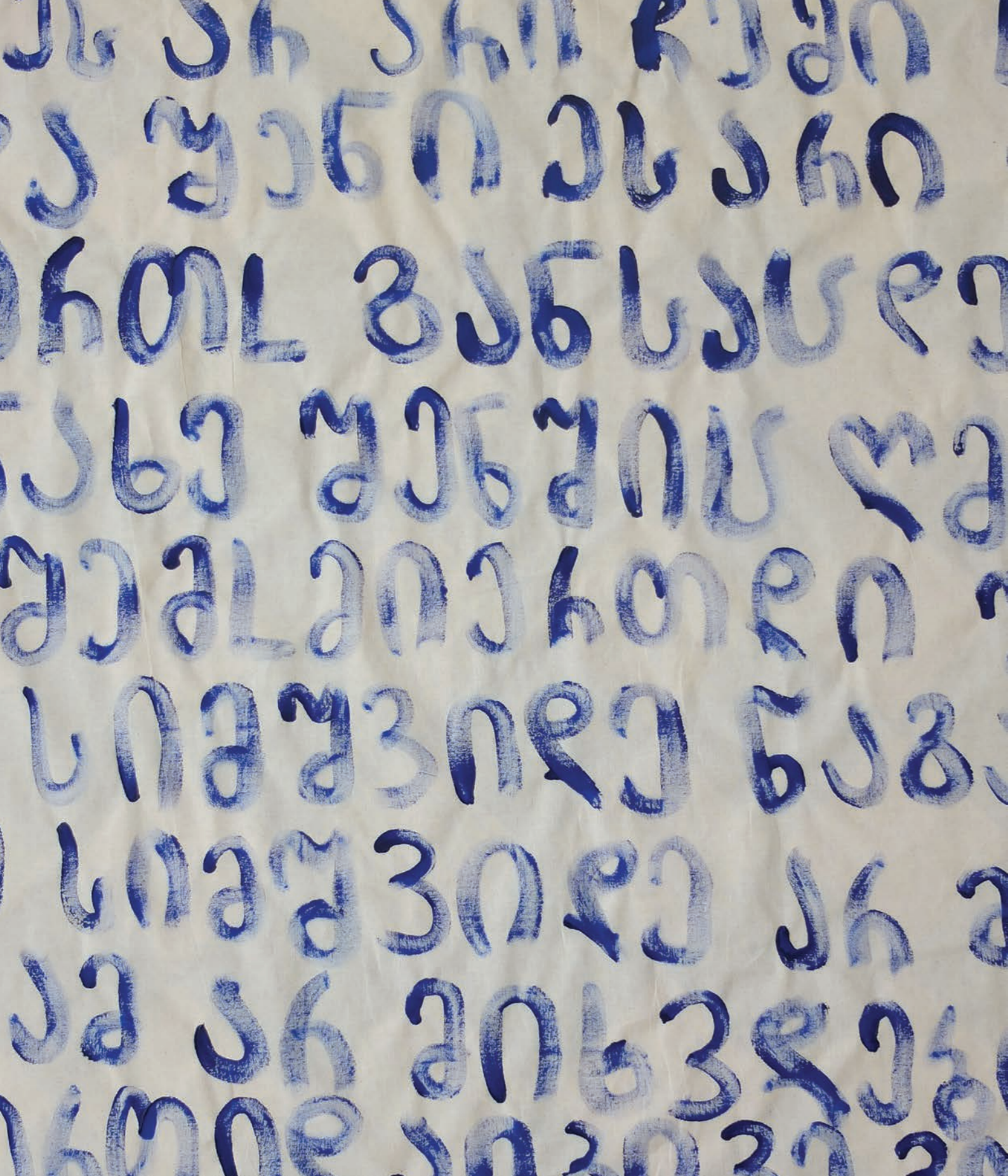
LISA BIEDLINGMAIER

Lisa Biedlingmaier reflects on social systems and their constructions within an assigned space using various media, such as performance, video or installation. Being interested in different lifestyles, the artist questions their central motivations and puts them into a relationship to each other. Kundalini yoga practice with its dynamic performance meets a punk music clip, which is, on the contrary, slowed down in order to – on one hand – foil the song subject “Seizure”, and on the other to suit the meditative instrumental music in the second part of the video. The audience is invited to reflect on the similarities and differences between yoga and punk attitudes.

D.I. Why?, 2016, HD-ვიდეო, 6'16"/loop
D.I. Why?, 2016, HD-ვიდეო, 6'16"/loop

ლისა გუტჩერი, დავით ჩაგანავა
უსათაურო, 2016, აკრილი, ტილო, 213X142 სმ.

LISA GUTSCHER, DAVIT CHAGANAVA
Untitled, 2016, acrylic, canvas, 213X142 cm.

ნატა ფირცხალავა

წესებები, მოძრაობა და მათი კომბინაციის რიტმი, პაუზები და გადაცემა კონტაქტის თითოეულ მომენტში, შეუმჩნეველ მითოლოგიურ შინაარსთან ერთად, ამ წესებს ღვთაებრივობას ანიჭებს.

NATA PIRTSKHALAVA

The gestures, the movement and rhythm of their combinations, the pauses and transference in moments of every contact, along with the subtle mythological purport, make those gestures divine.

კონტაქტი, 2001, ინსტალაცია, სერიგრაფია ქსოვილზე, თითო 700 X 80 სმ.
ინსტალაციის ხედი მოსკოვის მანეჟში.

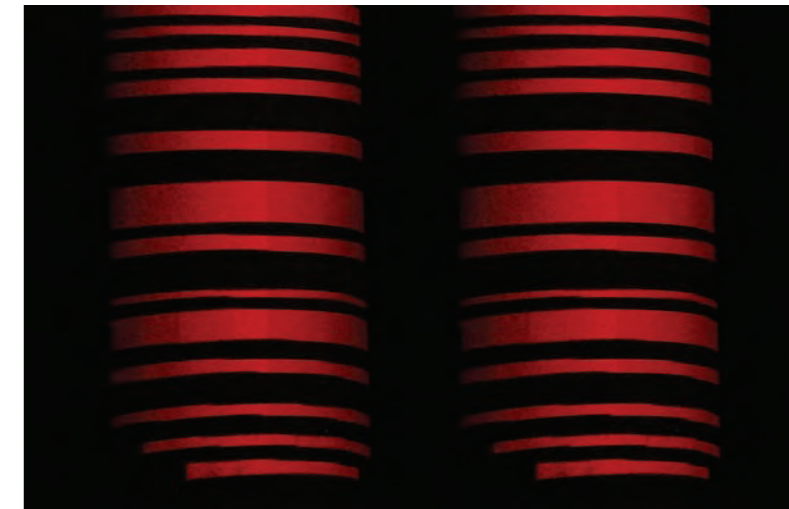
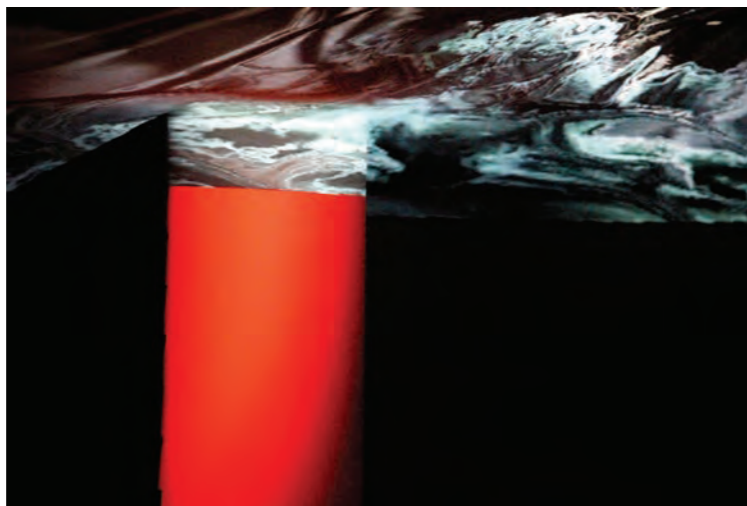
Contact, 2001, installation, silk print on fabric, 700 X 80 cm each.
Installation view in Moscow Manege.

ნათია ნაკაშიძე

„იაპონური სცენის ღამე“, 2016, ფოტო სერია, 16 ფოტო, ზომა A3+. ფოტოები გადაღებულია თბილისის არქეოლოგიურ საცავში, SOU-ს ელექტრონული მუსიკის პერფორმანსზე – „იაპონური სცენის ღამე“.

NATIA NAKASHIDZE

Japanese Scene Night, 2016, photo series, 16 photos, A3+ each. The images are taken during the SOU electronic music performance "Japanese Scene Night" at the Tbilisi Archaeological Repository.

ნიკო ტეტხლაძე

შეხე! 2016, ობიექტი, რკინის ყუთი, რკინის ბურთები, სხვადასხვა ზომა.

NIKO TSETSKHLADZE

Touch It! 2016, object, iron box, iron balls, various sizes.

ოლეგ ტიმჩენკო

მკვლელობა, 1997, ვიდეო პროექციები.

OLEG TIMCHENKO

Killer, 1997, video projections.

დაბრუნების შესაძლებლობის გარეშე 100,
2010, აკრილი, ტილო, 300 X 650 სმ.

No Return 100, 2010, Acrylic on canvas,
300 X 650 cm.

პაველ ფორმანი

ჩემთვის ფერწერა და ხატვა თვითგამოხატვის ყველაზე მნიშვნელოვანი საშუალებებია. მე მათი მრავალფეროვანი ფუნქციის კვლევა მხიბლავს, მათი საზღვრების მოსინჯვა და იმის გარკვევა, თუ რით განსხვავდებიან ისინი სხვა მედიებისგან. ამაში თეორია და ემპირიული გამოცდილება მცხმარება.

სპეციფიკურ დროსა და ადგილას ვმუშაობ. ჩემი ნამუშევარი დროებითი და პერფორმატიულია. შემდეგ მას გადახატავენ, ან გადარჩება ... დიდ სიბრტყეებზე ვმუშაობ და ფოკუსირებას ფიგურებზე ვახდენ. ხშირად ვიყენებ არატრადიციულ მასალებსაც: ინდუსტრიული სფრეი, ციფრული ხატვა, ფოტოგრაფიული ტექნიკა, მასქინგი, პროექცირება და სტენსილი.

აღმოსავლეთ ევროპაში გავიზარდე, რკინის ფარდის ჩამოვარდნამდე. ამიტომაც სოციალური რეალიზმი და პოპ-არტი მიზიდავს. ვიყენებ სიმბოლოებს, რომლებიც გასაგებია იმ ადამიანებისთვის, ვისაც, ერთის მხრივ, არ აქვთ შეხება ხელოვნებასთან, მეორეს მხრივ კი „გლობალური სოფლის“ საკომუნიკაციო ენის სურათ-ხატებს არიან მიჩვეული. ჩემი ფერწერის თემა შემთხვევითი, კოლექტიური ვიზუალური ნიშნებია, რომლებიც ერთმანეთის გვერდით ინტუიტიურად თავსდება და ირონიულ, ფსევდო-პათეტიკურ დიზაინს ქმნის.

სამუშაოდ მრავალფეროვანი მასალა მჭირდება (ტილო, ხალიჩა, ფოლგა ...), მაგრამ საბოლოო შედეგი ფერწერაა რამაც, მინდა, რომ კონტექსტის მრავალფეროვნება შეინარჩუნოს და თანაარსებობდეს სხვა მედიებთან.

PAVEL FORMAN

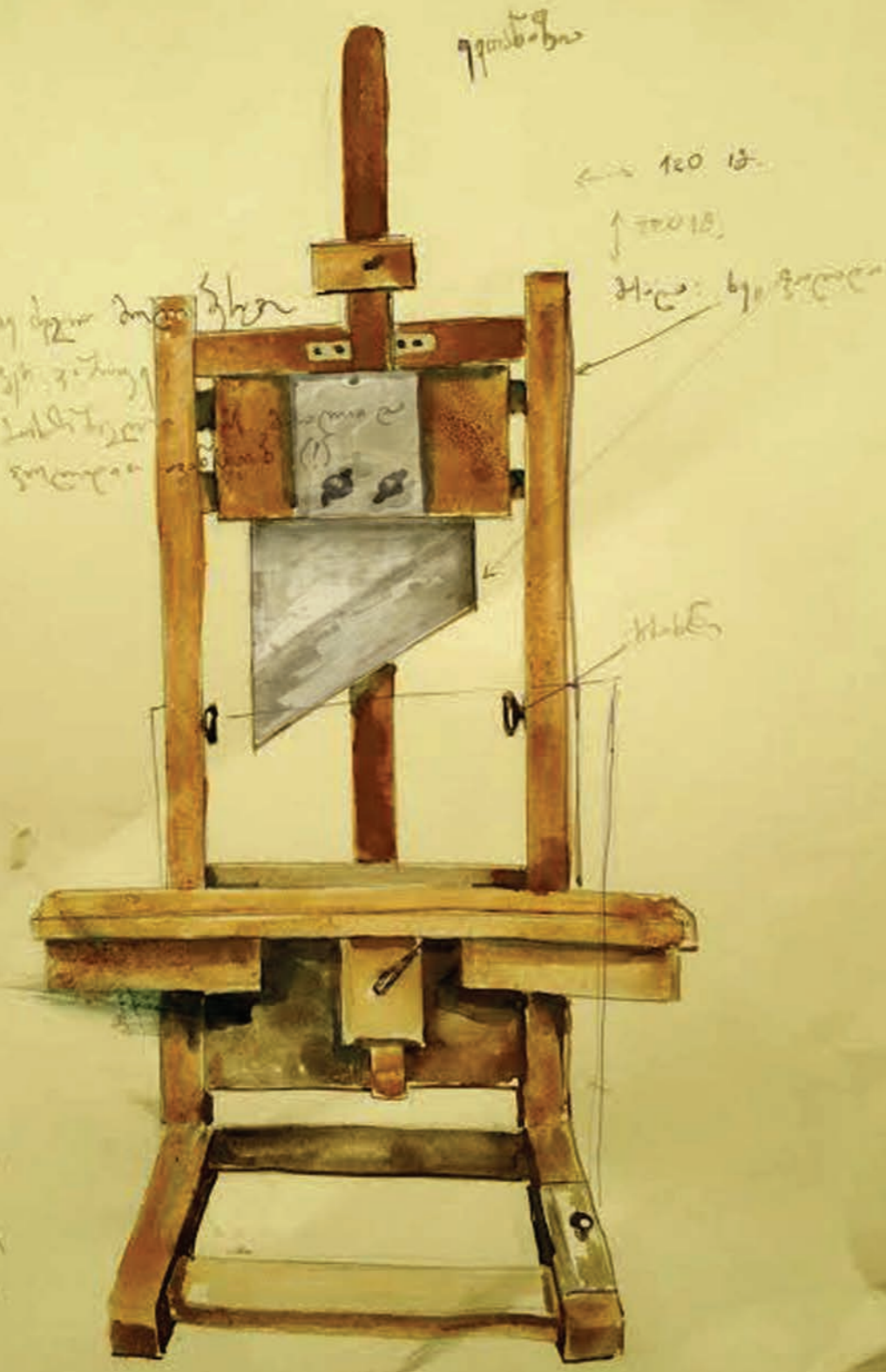
For me, painting and drawing is the most important means of expression. I enjoy exploring its functionality in various contexts, testing its boundaries and discovering why it is so different from other media. I do this through theory and I also find it empirically.

I work in specific time and place. My work becomes temporary and performative. Either it gets painted over or survives.... I specifically work in large scale and focus on the figure. I often use nontraditional painting approaches: industrial spray, digital printing, photographic technique, masking, projecting and stencilling.

I grew up in the Eastern Europe before the iron curtain dropped, that's why I am drawn to the visuality of social realism and pop- art. I like using symbols that can be understood by people who on one hand don't deal with art but on the other are used to communicating through languages of today's global village. The subjects of my painting are random collected visual notes and intuitively set together in the ironic, pseudo-pathetic design.

I need diverse materials to work with (canvas, carpets, foils...), but in the end the painting/drawing is the final result – I do however, prefer it to be in diferent contexts and in coexistence with other media.

Handwritten notes in Georgian script, including the number '20 x 40' at the top left.

როკო ირემაშვილი

ევთანაზია, 2016, ობიექტი, 210 X 60 X 65 სმ.

ROKO IREMASHVILI

Euthanasia, 2016, object, 210 X 60 X 65 cm.

ნამუშევარი „ფალაფელის მეფე“ შაჰარ მარკუსის იმ ვიდეო სერიის გაგრძელებაა, რომელიც ისრაელის კულტურულ სიმბოლოებს უკავშირდება და საკვებთან დაკავშირებულ სხვადასხვა რიტუალშია მანიფესტირებული. იუმორისტული, კოსმოსურ-სათავგადასავლო ფილმების სტილში შექმნილი ვიდეო რამდენიმე ისტორიულ და თანამედროვე საციო-პოლიტიკურ საკითხს ეხება. მისი ძირითადი თემა ახალი მიწების აღმოჩენა და დაპყრობაა, რაც, თავის მხრივ, ისრაელის ჩამოყალიბების და სიონისტური ეთოსის განმსაზღვრელი ელემენტია და ამერიკის ისტორიას და დასავლეთ ვერჯის კოლონიალურ წარსულსაც ეხმაურება. თანამედროვე „კოლონიალისტურ“ ფენომენზე რეფლექსიისთვის, ისრაელის დროშის მსგავს, ლურჯ ზოლებიან, თეთრ კოსტუმში გამონწყობილი ასტრონავტი, თავად შაჰარ მარკუსი, იმეორებს კულტურული ძალდატანების გზით, უცხოეთში ებრაული საკვები ობიექტების გახსნის ტრადიციას. განსხვავებით ვეროპული კოლონიალური მიდგომისგან, რაც ადგილობრივ პოპულაციამე ვეროპული, „უფრო მაღლა მდგომი“ ცოდნის თავსმოხვევას გულისხმობს, ნამუშევარში დამპყრობელი მარტივი, ქუჩის საჭმელი – ფალაფელია. ირონია იმაშიც მდგომარეობს, რომ საბჭოთა კავშირსა და ამერიკას შორის, მთვარის ათვისებისთვის ისტორიულად ცნობილ დაპირისპირებაში, გამარჯვებული ებრაელი გამოდის, რომელიც მთვარეზე საკვებ ობიექტს პირველი დგამს. ამ სიურეალისტური ხდომილების მთვარეზე – მომვალის და პროგრესის სიმბოლო – მოთავსებით, შაჰარ მარკუსი ხაზს უსვამს ადამიანის დაუსრულებელ, უნივერსალურ მიწნაფებას ახალი, „აღმოუჩენელი“ მიწებისადმი.

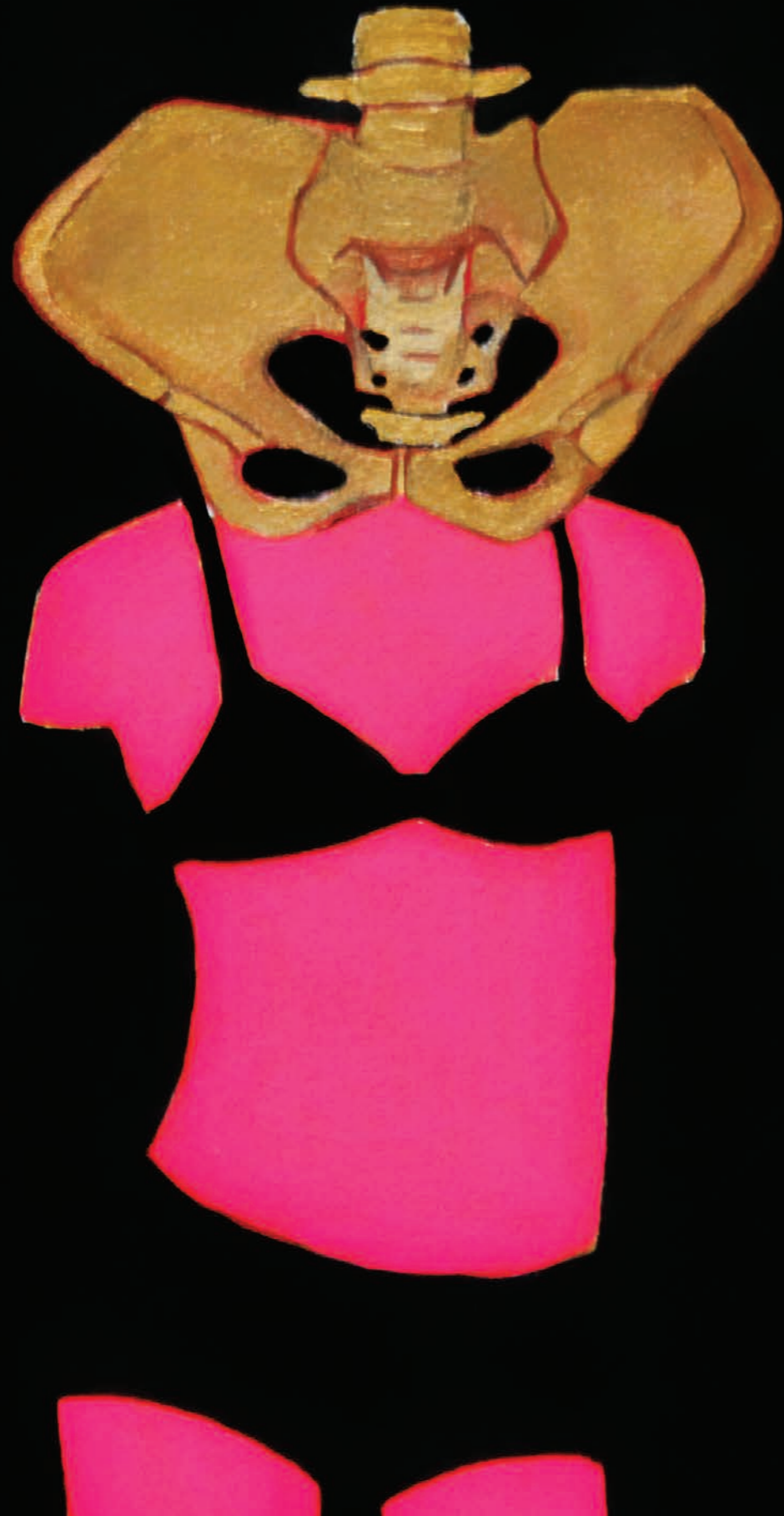
The work “King of Falafel” is a continuation of Shahar Marcus’s video works that deal with Israeli cultural symbols, manifested by various food rituals. This humorous piece, shot in the spirit of ‘space adventure’ films, touches a few historical and contemporary socio-political issues. The major theme of the work is the discovery and conquest of a new frontier. This theme plays a major part in the Zionist ethos and the early formation of Israel. It also echoes the history of America and the Western European Colonial past. By depicting an astronaut who is wearing a white suit with blue stripes that resembles the Israeli flag, Marcus reflects on a contemporary ‘Colonialist’ phenomenon in the shape of Israeli tourism. This phenomenon is mainly expressed by the opening of Israeli food venues abroad as a form of cultural compulsion. As opposed to the European Colonial worldview of enforcing their ‘superior’ knowledge upon the local population, in this work, the conquering culture is that of simple street food folklore – the falafel. Ironically, the famous historical rivalry between former USSR and USA over the landing on the moon is thereby defeated by an Israeli pioneer – the first one to set up a food stand in space! By situating this surreal event on the moon – the symbol of future and progress – Marcus emphasizes the never-ending, universal human strive for conquering new and ‘undiscovered’ frontiers.

ფალაფელის მეფე, 2016, ვიდეო, 08'05"/loop.

King of Falafel, 2016, video, 08'05"/loop.

თამარ ხშიადაშვილი

უსაფრთხოება, 2016, ინსტალაცია, აკრილი,
ტილო, ლინოგრაფიურა, 50 X 40 სმ.

TAMAR KHMIDASHVILI

Security, 2016, installation, acrylic, canvas,
linogravura, 50 X 40 cm.

SHIN, YOO LA

The market economy cultivates an insatiable desire to possess an even more sophisticated, lustrous, and extravagant goods. Commodity is graded and ranked based on its profit value, and we are quick to assimilate the logic of capitalism without much reasoning or resistance. The driving force of capital – suppression, coercion, and prohibition—is veiled by the appearances of happiness and freedom. Masked images of capitalism allure the market to deceive and conquer core values. Eventually we succumb to, and even rely on, its fatal influence.

Murano glassblowing have become a spectator sport for tourists, and factory glassmaking sessions have competed with one another by quoting crowd-pleasing prices. Former glass factories are transforming into deluxe hotels, reflecting a collapse from fine artistry to commercial investment. I collected pieces of glass wastes and created colorful accessories that symbolize capitalist commodity. These sparkling glass accessories dangle from a large fishnet allures to trap its prey. Translated by Curator Dawi Son

ბადე, 2015, პერფორმანსის ვიდეო, ვენეციის 56-ე ბიენალეს ოფიციალური პარალელური პროექტისთვის „ნახტომი შეუცნობელში“. ბადე: ობიექტი, მურანოს შუშა, გულსაბნევი, სათევზაო ბადე, მავთული, ვიდეო, 4'00"/loop. ფოტო: კიმ, ჯეონგ ჰიუნი.

The Net, 2015, video of the performance for the 56th Venice Biennale Official collateral event "Jump into the Unknown". The Net: object, Murano glass, ring, brooch, cast net, wire, video, 4'00"/loop. Photo by Kim, Jeong Hyun.

შინ, იო ლა

საბაზრო ეკონომიკა რაც შეიძლება მეტი დახვეწილი, კაშკაშა და ექსტრავეგანტული ნივთის ფლობის გადაუღახავ სურვილს აჩენს. საქონელი მოგების ღირებულებით ხარისხდება, ჩვენ კი კაპიტალიზმის ლოგიკას დაფიქრების ან პროტესტის გარეშე ვიღებთ. კაპიტალის მამოძრავებელი ძალები – ჩახშობა, იძულება და აკრძალვა ბედნიერების და თავისუფლების გარეგანი გამოვლინებებითაა შენიღბული, რითაც ბაზარი ტყუილის ასპარეზი და ძირეული ფასეულობების დამპრობელი ხდება. დროთა განმავლობაში ჩვენ ვემორჩილებით მას და მეტიც, საკუთარ არსებობას მის ფატალურ გავლენებზე ვაგებთ.

მურანოს შუშის გასაბერი საამქროები მნიშვნელოვანი ტურისტული გასართობია. საამქროები ერთმანეთს უკეთეს ფასებში ეჭიბრებიან. ზოგიერთი მათგანი დიდებულ სასტუმროდაა გადაკეთებული, რაც კომერციის და ხელოვნების არათანაბარ მდგომარეობაზე მიუთითებს. გადაყრილი ან გამოუყენებელი შუშის ნატეხებისგან ლამაზი აქსესუარები შევქმენი. ისინი კაპიტალიზმის მიერ შემოთავაზებული სამომხმარებლო საქონლის სიმბოლოებია, რომლებიც, სათევზაო ბადეშია ჩაქსოვილი და თითქოს „მტრის“ დაჭერას ცდილობს.

ARTIST
ERIUUM

საქართველოს
ეროვნული
მუზეუმი,
ს. ჯანაშიას
სახელობის
საქართველოს
მუზეუმი

Georgian
National
Museum,
S. Janashia
Museum of
Georgia

ტათო ახალკაციშვილი

პროექტი წარმოადგენს სერიის, „ცეცხლთან თამაშის“, ნაწილს, რომელიც ეყრდნობა ავტორის დაკვირვებას იმ შედეგებზე, რომელიც ტრადიციების მანიპულირებით, ფსიქოლოგიური ტერორით და არქეტიპებისადმი გაუცნობიერებელი შიშითაა გამოწვეული.

TATO AKHALKATSISHVILI

the project is the part of the series "Playing with Fire". It is based on the author's observation of the results that are caused by manipulations with traditions, psychological terror and the unconscious fear of archetypes.

ხვალ იქნება გუშინ, 2016, ინსტალაცია, ზეთი ტილი, 150 X 150 სმ, თაბაშირის გიგურა, 40 X 25 სმ.

Tomorrow will be Yesterday, 2016, installation, oil on canvas, 150 X 150 cm, plaster figure print, 40 X 25 cm.

AR
TIST
ERIUM

ქართული
ლიტერატურის
სახელმწიფო
მუზეუმი

Georgian
literature
State
Museum

„საცხოვრებელი ოთახი II“

პროექტი „საცხოვრებელი ოთახი II“ თანადროული კულტურის ანთროპოლოგიურ ფესვებთან კავშირის ძიებაა და ლიტერატურის სახელმწიფო მუზეუმის სივრცეში სხვადასხვა ქვეყნის მხატვრებს აერთიანებს. პროექტი დასვენების იდეას, ვორკშოფს, პერფორმანსს, თამაშს მოიცავს და ექსპერიმენტულ რეჟიმში, ხელოვნების ნამუშევარს მისი შექმნის მომენტში იკვლევს. პროექტი ნამუშევრებს თანამშრომლობის ფორმატში წარმოაჩენს, ტოვებს ადგილს მოულოდნელობებისთვის და სვამს კითხვას: ვისთვის და რისთვისაა ეს?

ისტორიის მანძილზე, მოგზაური, ნომადური ტომები მტრულ გარემოს დროებით საცხოვრებელ ზონებად გარდაქმნიდნენ. იგივე შეიძლება ითქვას თანამედროვე არტისტებზეც, რომლებიც გამუდმებულად ბრძოლობენ თეთრ კუბთან, განმეორებად სიცარიელესთან და მისი შევსების საჭიროებასთან. როგორ ახერხებს დღევანდელი, მჭიდრო კონტაქტში მყოფი გლობალური კულტურა, ხელოვნების ნამუშევარი ან ნებისმიერი

თემა დროსთან და სივრცესთან დააკავშიროს?

„საცხოვრებელი ოთახი II“ ამის გარკვევას მაყურებელთან ერთად ცდილობს.

„საცხოვრებელი ოთახი II“ ხელოვნებისადმი უშუალობას და უცნობისადმი ნდობის სურვილს ეფუძნება და მოულოდნელ სიტუაციებში ნამუშევრის შექმნის პროცესს და სახელოვნებო წარმოების ასპექტებს იკვლევს. პროექტის ინსპირაცია კლავს ოლდენბურგის «მალაზია» (1961), ჰანს ულრიხ ობოისტის «სამზარეულო» (1991) და მხატვრების საერთაშორისო ჯგუფის, «დრაკონის ცხრა თავის» პროექტი – «ოთახიდან ოთახში»-ა, რომელიც ჯგუფის ერთ ერთი მნიშვნელოვანი პრაქტიკაა. გამოფენა საგანმანათლებლო პროგრამას – ვორკშოფებს, პრეზენტაციებს, ლექციებს და ფილმის ჩვენებებს მოიცავს. მონაწილე მხატვრებისთვის პროექტი ქართულ კულტურასთან და ქვეყნის თანამედროვე ცხოვრებასთან გაცნობის საშუალებაა.

გაბრიელ ედვარდ ადამსი.
დიდი ბარინგტონი, მასაჩუსეტსი.

LIVING ROOM II

Playing on modern day culture and connecting with deeply anthropologic roots, the exhibition LIVING ROOM II presents new works from a selection of international artists within the main halls of the Giorgi Leonidze State Museum of Georgian Literature in Tbilisi, Georgia. The project mixes lounge, workshop, performance and game space in an experimental setting which aims to interrogate artworks at their point of production. It induces the works with collaboration, situation, and it engages the questions – for who and what is this for – in a process that embraces what comes into being unexpectedly.

Throughout history tribes and nomads have moved, migrated, and rapidly transformed adverse environments into temporary dwelling zones. Such is the case with contemporary artists who have continually confronted the white cube, its repetitive emptiness, and the need to fill the space with their works. So how can we as a hyper-connected globalized culture make time and space to involve with artworks, or any subjects, which require greater attention than exists outside of normal

daily visual and experiential capacities? LIVING ROOM II enters this story along with our audience.

LIVING ROOM II is predicated on open mindedness towards Art and a willingness to trust in the unknown. It uses normal and unexpected environments as points of departure for the creation of new works and it addresses current issues around artistic production and how they can evolve. The exhibition draws on ideas from Claes Oldenberg's "The Store", 1961; Hans Ulrich Oboist's the "Kitchen Show", 1991; and "Room to Room", a practice at the foundation of the contemporary international arts group – Nine Dragon Heads. The exhibition contains educational components of artist led workshops and presentations, lectures and screenings, while also creating opportunities for the visiting artists to experience Georgian life and culture.

Gabriel Edward Adams
Great Barrington, Massachusetts

ამელია ტოელკე

ემოჯი შესანიშნავია. თითის წვერებში შეყუყულები, ისეთ რამეებს გამოხატავენ, რაც მხოლოდ სიტყვით არ გამოითქმება. დიალოგში ისინი ემოციას, იუმორს, ხანდახან ჩვენი ბრტყელი, ციფრული სამყაროს იდუმალ მნიშვნელობებსაც რთავენ. ვიზუალურად ისინი ქმედებაზე ან ფიზიკური სხეულის სხვადასხვა გამოვლინებაზე მიანიშნებენ, რისი გადმოცემაც რთულია მიუხედავად იმისა, თუ რამდენ ძახილის ან კითხვის ნიშანს, ნერტილს ან ნეტრილებს გამოიყენებ.

ჩემი ბოლოდროინდელი, ქალღმერთი შესრულებული ნამუშევრების სერია ხელით გამოჭრილი ფიგურების, კოლაჟის ტექნიკის და ემოჯის ვიზუალური ენის კომბინაციაა. ამ პროცესში ნამუშევარი ცილდება ციფრულ სანყის და ტაქტილური, ადამიანური, ჟესტზე ორიენტირებული ხდება. ხელით გაკეთებული, ოქროსფერი ქალღმერთი, რასაც ნამუშევრისთვის ვიყენებ, ისტორიას, ფასეულობას, მონივნებას ეხმაურება და ემოჯის პოპ-კულტურულ სტატუსს აცლის. დამატებითი რეფერენსები – ნიშნები, ბუდისტურ მუდრა და მანდალა, განათებული ნრეები, ჩემთვის კულტურას, კომუნიკაციას და ვიზუალურ ენას შორის უფრო აქტიური დიალოგის ინსპირაციაა.

AMELIA TOELKE

Emojis are wonderful things. Sitting quietly at our fingertips, they express that which cannot be said in words alone. They add emotion, humor, and sometimes cryptic meaning to our flat, digital words. Through visually representing an action or physical expression, they capture something incommunicable no matter how many words, exclamations, question marks, or dot, dot, dots we type.

My recent series of works on paper combines basic hand cutting and collage techniques with the visual language of emojis. In doing so, these works transcend their digital origins to become tactile, human, and, gestural. I incorporate hand-gold leafed paper, which speaks to history, value, and reverence, and elevates emojis beyond their pop culture status. By looking at and engaging with additional references like sign language, Buddhist mudras, mandalas, and halos, I hope to inspire a more expansive dialogue about culture, communication and visual language.

ადგილ-სპეციფიკური ინსტალაცია, სხვადასხვა ზომა
site specific installation, dimensions variable

გაბრიელ ადამსი
 ნინო მაისურაძე
 ალექსანდრ კილარაძე ტაკედა საკაი დოს სანტოს ფიერი

თანამშრომლობის გარემოებები, 2016, ჭადრაკი, სხვადასხვა ზომის ინსტალაცია.

„თანამშრომლობის გარემოებები“, ცაში ბედნიერი შეხვედრიდან ერთი წლის შემდეგ, თვითმფრინავის ორი მანამდე უცნობი მგზავრის თანამშრომლობაა – ჭადრაკის თამაშის სერიები თბილისის გიორგი ლეონიძის ქართული ლიტერატურის სახელმწიფო მუზეუმის სივრცეში.

გაბრიელ ადამსი, ამერიკელი არტისტი, ნინო მაისურაძე გროსმაისტერი და საფრანგეთის ორგზის ჩემპიონი ქალთა ჭადრაკში, ალექანდრ ფიერი, ნინოს პარტნიორი, ბრაზილიელი გროსმაისტერია, რომელიც მსოფლიოში თამაშის დახვეწილი, მოულოდნელი და ლამაზი სტილითაა ცნობილი.

პროექტის მიზანი ლიტერატურის მუზეუმში ქართული ჭადრაკის ისტორიის და ოსტატობის ჩვენებაა. სივრცე ღიაა და მაყურებელს ჭადრაკის სათამაშოდ, ლექციებზე დასასწრებად და სხვადასხვა ღონისძიებებსა და პრეზენტაციებში მონაწილეობის მისაღებად იწვევს.

Chess Pieces and Trophy Room. Chess Palace, Tbilisi.

ჭადრაკის ფიგურები, თბილისის ჭადრაკის სასახლე.

GABRIEL ADAMS
 NINO MAISURADZE
 ALEXANDR HILÁRIO TAKEDA SAKAI DOS SANTOS FIER

Collaborative Circumstances, 2016, chess, variable room size installation.

One year after a serendipitous meeting in the sky, two airline passengers formerly unknown to one another will come together in collaboration to present an ongoing series of chess situations, events, and happenings within the Giorgi Leonidze State Museum of Literature.

Gabriel Adams, a US based artist, will be collaborating with Nino Maisuradze, a Grandmaster chess player and two-time French Women’s Chess Champion, along with her partner Alexandr Fier, a Brazilian chess Grandmaster internationally known for his exquisite and unpredictable “beauty style.”

The aim of Collaborative Circumstances is to bring elements of Georgia’s deep history, fervor, and mastery of chess into the Literature Museum. The space will be open for the public to engage in a series of games and variations, while also having the opportunity to participate in open lectures, events, and presentations.

გაბრიელ ადამსი
დახატული პარალელები, გლობუსის ჭადრაკის დაფა. გრაფიტი მე-20 საუკუნის მსოფლიო რუკაზე.

GABRIEL ADAMS
Drawing Parallels, Chess Board of the globe. Graphite on 20th Century Map

I AM LUIS COENE, AN ACCOUNT MANAGER IN NATIONAL BANK OF BELGIUM, A LICENSED BANK INCORPORATED IN BRUSSELS BELGIUM. I AM GETTING IN TOUCH WITH YOU REGARDING A CUSTOMER IN MY BANK WHO DIED HERE IN EUROPE WITHOUT A NEXT KIN AND HIS INVESTMENT WORTH MILLIONS OF \$ PLACED IN MY BANK SOME YEARS AGO AND I HAPPENED TO BE HIS ACCOUNT OFFICER. REPLY TO THIS EMAIL ADDRESS LOUISCOENEACCOUNT@LIVE.COM

ROMANIA Palatul Cotroceni Bucuresti

JEAN-LORIN STERIAN
 nr 2 SIPOTUL
 FANTAMILOR 4,
 AP 55, SECTOR 1
 BUCURESTI

Photo: Tipo Dec: 95, Mobil: 0722 330 610; foto: Constantin Dima

JEAN-LORIN STERIAN

Spam is universally hated. Ignored. Rejected. The protection systems keep it away from us as if it were leprosy. However, spam reminds us, in case we ever forget, that evil does exist and that it takes a human appearance. With "Truly Yours" I intend to offer a new perspective on what is generally considered non-important but malignant. The contemporary spam content is different compared to the spam ten years ago. It evolves along with society. From an anthropological point of view, it says something essential about human nature. Spam is a means by which humanity is testing itself. I feel that this should be appreciated, marked and considered.

ჰან-ლორინ სტერიან

სპამი ყველას ეზიზღება. ის იგნორირებულია, უარყოფილი. დამცავი სისტემა მას ჩვენამდე არ უშვებს, თითქოს კეთროვანი იყოს. მაგრამ, თუკი ოდესმე დაგვაკვიწყდა, სპამი გვახსენებს რომ ბოროტება არსებობს და ხანდახან ადამიანის სახეს იღებს. ნამუშევრით „გულითადად თქვენი“ მინდა ახალი კუთხით დავინახოთ ის, რაც შეიძლება არაა მნიშვნელოვანი, მაგრამ ავთვისებიანია. დღევანდელი სპამი განსხვავდება 10 წლის წინანდელისგან. ის საზოგადოებასთან ერთად ვითარდება. ანთროპოლოგიური გადმოსახედიდან, ის ადამიანის ბუნების რაღაც არსებითზე მიანიშნებს. სპამი ის გამოცდაა, რასაც კაცობრიობა საკუთარ თავს უწყობს. ვფიქრობ რომ ეს დაფასებული, აღნიშნული და გათვალისწინებული უნდა იყოს.

გულითადად თქვენი, 2016, ძველებური სანერი მაგიდა, სკამი, კონვერტები, ლეპტოპი ან ტაბლეტი, სანერ-კალამი, მელანი, A4 ქაღალდი, მარკები, ყუთი წერილებისთვის.

Yours Truly, 2016, installation, a desk, (old style), chair, envelopes, laptop or tablete, stylo, ink, A4 papers, stamps, a box for the letters.

Hello Dear,
 I'm Melissa Tagro // I have decided to donate this fund to you and want you to keep of the less privileged and persons who prove to be genuine into this, 30/25 of the funds would be given to you as a reward for the effort you will be making.

I'm Melissa Tagro // I've decided to donate this fund to you and want you to keep of the less privileged and persons who prove to be genuine into this, 30/25 of the funds would be given to you as a reward for the effort you will be making.

feeding my inherited in your country. I'm under age I can't without permission so the bank and my father was political crises and I have due to a very close but pre-

me can bur I to H I rec I can confu to do I don I don't know more as late fathers partnership on Africa. I will reward you properly

With tears and your assistance, as a surprise I might come to you other or see + met each one is old an orphan, widow, East Africa. I am writing to seek your assistance from where I escaped through the help of United Nations, and now seeking asylum in a

LTA KEITH B. ALEXANDER

APET at the Black 9/10 a street P.O. Box 13128 my father, one bid sister took place one early do as a result of the civil I on until now in my

old memory by name miss who was the executive officer in Sudan a Street P.O. Box 13128 my father, one bid sister took place one early do as a result of the civil I on until now in my

writing to seek your assistance from where I escaped through the help of United Nations, and now seeking asylum in a

კატარინა მადერთანერი

„კატარინა მადერთანერის ნამუშევრები, ორ ან სამ განზომილებიანია და ორ-ციკლიანი ლოგიკით ვითარდება: სინთეზი და შემდეგ სუბლიმაცია. ფორმებს, ტექსტურებს, თარგებს და გარე სიბრტყეებს, ჯერ ამცირებს, შემდეგ კი მინიმალურამდე დაჰყავს. DIY („გააკეთე შენ თვითონ“) ბაზარი, სტრუქტურირებული ბალები, არაპროფესიონალური ვებსაიტები, ფლაერები, და სხვ. მისი ინსპირაციის წყაროა. ვიზუალური ორნამენტაცია, შემდგომი დისოციაციით, მეორე ფაზაა, როცა ნამუშევარი მინიმალისტური სკულპტურის ელემენტებით, აბსტრაქტული გრაფიკით და მინიმალისტური კოდებით მდიდრდება. დეკონსტრუქციული მიდრეკილებების და პოსტმოდერნისტული პოზის მიღმა, მადერთანერის ნამუშევრების შინაარსი ხაზგასმულად სერიოზული და ავტონომიურია“.

ნაწყვეტი ტექსტიდან „ნარღვნის მიღმა“, ემანუელ მირი, 2014.

Fischers Fritze (fischt frische Fische), გერმანული ენის გასატეხი, სიტყვა სიტყვით ნიშნავს: მეთევზის შვილი ფრიცი (ქორთა თევზს იჭერს). 2016, PVC მაგიდის გადასაფარებელი, ნესვები, გვიმრა, ნახატი, სხვადასხვა ზომა.

Fischers Fritze (fischt frische Fische), German tongue twister, in direct translation: Fritze, the son of fisherman (catches a fresh fish). 2016, PVC tablecloths, melons, fern, drawing, size variable.

KATHARINA MADERTHANER

Katharina Maderthamer's works, whether two- or three-dimensional, evolve according to a two-cycle logic: first synthesize, then sublimate. What the artist unearths in her environs—forms, textures, patterns and outer surfaces—are at first reduced, condensed and boiled down to the bone. DIY markets, allotment gardens, amateur-styled websites and laymen designed flyers are her sources of inspiration, among others. This visual ornamentation is then, in a second phase, enriched with elements of minimalist sculpture or abstract graphics—whereby it is more a question of the codes of minimalist codes—a phase that undergoes further disassociation. Beyond all deconstructivist assertions or postmodern posturing, Maderthamer's works are manifestly serious and autonomous with a touch of irritating matter-of-factness.

excerpt of the text „Out of deluge“, Dr. Emmanuel Mir, 2014

თესა კნაპი

ხმები, 2016, ინსტალაცია, ბგერა და პროეცირებული ტექსტი, ხმები სხვადასხვა ენაზე და სივრცეში გაფანტული ინგლისური სუბტიტრები, 17'00"/loop.

TESSA KNAPP

Voices, 2016, installation, sound and text projection, polyglot voices and English subtitles spread in space, 17'00"/loop

თიშკა სამბორსკა

:|| *(გამეროება)*, 2016, გაგრძელებადი ნამუშევარი, არტისტის სხეული, როიალი, ხანგრძლივობა სხვადასხვა.

TYŚKA SAMBORSKA

:|| *(repeat)*, 2016, work in progress, artist's body, piano, flexible duration.

აურელიენ დე სტ ანდრე

ხავსი ბუნებრივი სამყაროს მაცდური ელემენტია, რომელიც გარს ერტყმის და ფარავს მას. თითქოს გარეთაა, მაგრამ ახლოს ვგრძნობთ. ჩემი იდეა ხავსის გარედან შიგნით შემოტანა და იმის გარკვევაა, თუ როგორ ურთიერთობს ის "საცხოველელ ოთახთან". ორივე მათგანი ცოცხალი და მიმზიდველია. ორივე მათგანი კომფორტის შეგრძნებას ბადებს. ინსტალაციაში ოთახის სიტუაციას ვპასუხობ და მასალის შეგროვების საკუთარ გამოცდილებას ნამუშევრის ნაწილად ვაქცევ.

AURÉLIEN DE ST ANDRÉ

Moss is an inviting element that surrounds and covers the natural world, it lives outside and yet it feels so close to our humanity. I like the idea of bringing moss inside and how it can relate to the "Living Room." They are both living and inviting things. The Living Room and the moss go together, and they both evoke comfort. In this installation I will respond to the room and the situation, and I will use my experience of foraging for the materials as part of the work.

ხავსის შემოსევა, 2016, ხავსი, სახლში გაკეთებული ვეგეტარიანული საკვების წებო, სხვადასხვა ზომა.

Moss Invasion, 2016, moss and homemade vegetable nutrient glue, size variable.

მარია ჟოაო პეტრუჩი

გაფერადება, 2016, ინსტალაცია, სხვადასხვა ზომა.

ახალგაზრდობაში განუწყვეტლივ ვგრძნობთ თავითგამოხატვის, სხვადასხვა გზის და ენის გამოკვლევის აუცილებლობას. ხატვა ერთ ერთი მათგანია. ფერებით, ფორმებით და ტექსტურით ბავშვები საკუთარი ფანტაზიების, ფიქრების და შეგრძნებების საუკეთესო გამოსახულებებს ქმნიან. ამ პროექტის საწყისი სწორედ ეს ბავშვური გამოცდილებაა. სხვადასხვა დროს გასაფერადებელ და ნომრებით გასაფერადებელ თამაშებზე ვმუშაობდი. საინტერესოა იმ ინსტრუქციების აღმოჩენა, რომლებიც გაფერადების აქტს განაპირობებს. ნამუშევარი მაყურებელს თვითგამოხატვის და ფიზიკურის და არა-ფიზიკურის საზღვრების კვლევას სთავაზობს. ის იმ შემოქმედებით სივრცეს ქმნის, რომელიც სტრუქტურის კონცეფციის და საზღვრების კიდევ ერთხელ გააზრებას ისახავს მიზნად.

MARIA JOÃO PETRUCCI

Coloring Project, 2016, installation, dimensions variable.

When we are young we commonly feel the necessity to express ourselves, we explore all the ways and languages that we can. Painting is one of them. Talking through colors, shapes and textures, children play and manifest their best imagery, thoughts and feelings. The "Coloring Project" has a starting point with the research of this painting activity on children. I've been working with both a series of coloring books and the color-by-number games. How interesting it is to find instructions which describe how to follow blacklines which confine such an act as coloring. Through my work I invite the public to paint and explore this singular way of expression, and then challenge the idea of physical and nonphysical borders. I offer a creative space where each one can be, question and re-think these concepts of structures and boundaries that frame our livingtime.

„ინსტრუქციები კონტურების
ნასამლელად“, 2016

“Instructions on the Act of Border
Erasure”, 2016

„კონტურების გარეშე ხატვის მაგალითი, საქართველოს რუკა“, 2016

“Example of Painting Without Borders, Map of Georgia”, 2016

ARTIST
ERIUUM

გალერეა
კონტეინერი,
თბილისი

Container
Gallery,
Tbilisi

„შენ ბავშვი ხარ და არ იცი, რომ არსებობს სიკვდილი.
შენ არ იცი, რომ სიკვდილს თავისი ფერი და სუნი აქვს.
შენ არ იცი, რომ სიკვდილი ნიშნავს ყველაფერს ...“

ანდრო ბუაჩიძე
„დავითაშვილის ქუჩა“

მეექვსე ელემენტი
კურატორი: გურამ წიბახაშვილი

ედუარდო დე პაზი
თინათინ კიგურაძე
გურამ წიბახაშვილი
ტატო ახალკაციშვილი
ვახო ხეთაგური
რიტა ხაჩატრიანი
ანა ლორთქიფანიძე
ივა კეშელაშვილი

არსებობს ოთხი ელემენტი – მინა , წყალი, ჰაერი
და ცეცხლი. არსებობს მეხუთე ელემენტი- ეთერი,
სიყვარული, რომელსაც მოძრაობაში მოყავს ოთხი
ელემენტი. არ არსებობს მეექვსე ელემენტი, თუმცა
არსებობს სიკვდილი, რომლის არსებობაც გიბიძგებს,
რომ მოიხმარო ეს ხუთი ელემენტი.

ეს გამოფენა მეექვსე ელემენტზეა.

You are a child and do not know that there is a death.
You do not know that a death has its own color and smell.
You do not know that a death means everything ...

Andro Buachidze
“Davitashvili Street”

The Sixth Element
Curated by GURAM TSIBAKHASHVILI

EDOUARD DE'PAZZI
TINATIN KIGURADZE
GURAM TSIBAKHASHVILI
TATO AKALKATSISHVILI
VAKHO KHETAGURI
RITA KHACHATRYAN
ANA LORDKIPANIDZE
IVA QESHELASHVILI

There are four elements: Earth, Water, Air, Fire. There is
a fifth element which is ether and love that makes those
four elements to be in motion. There is no sixth element.
However there is a death that pushes you to use those
five elements.

The exhibition is about the sixth element.

ანა ლორდქიპანიძე

„ხოლო მან აიღო ხუთი პური და ორი თევზი, ზეცად აღაპყრო თვალნი, აკურთხა, დატეხა და მისცა თავის მოწაფეებს, რათა ჩამოერიგებინათ ხალხისთვის.

ჭამა ყველამ და გაძღა; და გაავსეს ნარჩენებით თორმეტი კალათი.“ ლუკას სახარება 9:16-9:17.

ANA LORDKIPANIDZE

“Then he took five loaves and two fishes, and looking up to heaven, he blessed them, and break, and gave to the disciples to set before the multitude.

And they did eat, and were al filled: and there was taken up of fragments that remained to them twelve baskets.” The Gospel According to Luke, 9:16 – 9:17.

უსათაურო, 2016, ფერადი ფოტოგრაფია, 50X60 სმ.

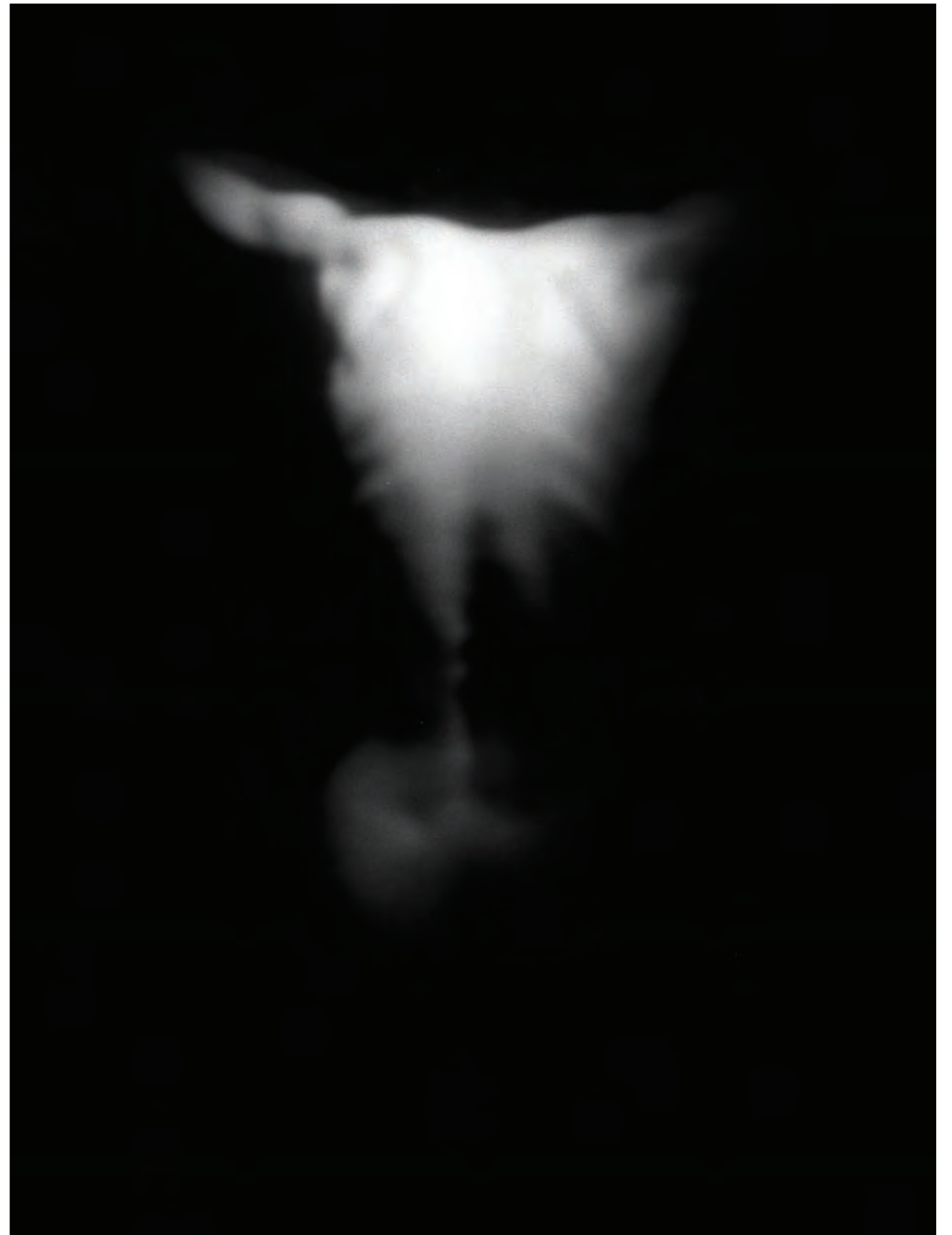
Untitled, 2016, color photograph, 50X60 cm.

ედუარდ დე'პაზი

ეროსი და თანატოსი, 2003-2005,
ციფრული ფოტოგრაფია, 30X40 სმ.

EDOUARD DE'PAZZI

Eros & Thanatos, 2003-2005, digital
photograph, 30X40 cm.

გურამ ნიბახაშვილი

სამტრედიის სასაფლაო, 1994,
ფერადი ფოტოგრაფია, 30 X 40 სმ.

GURAM TSIBAKHASHVILI

Cemetery in Samtredia, 1994, color
photograph, 30 X 40 cm.

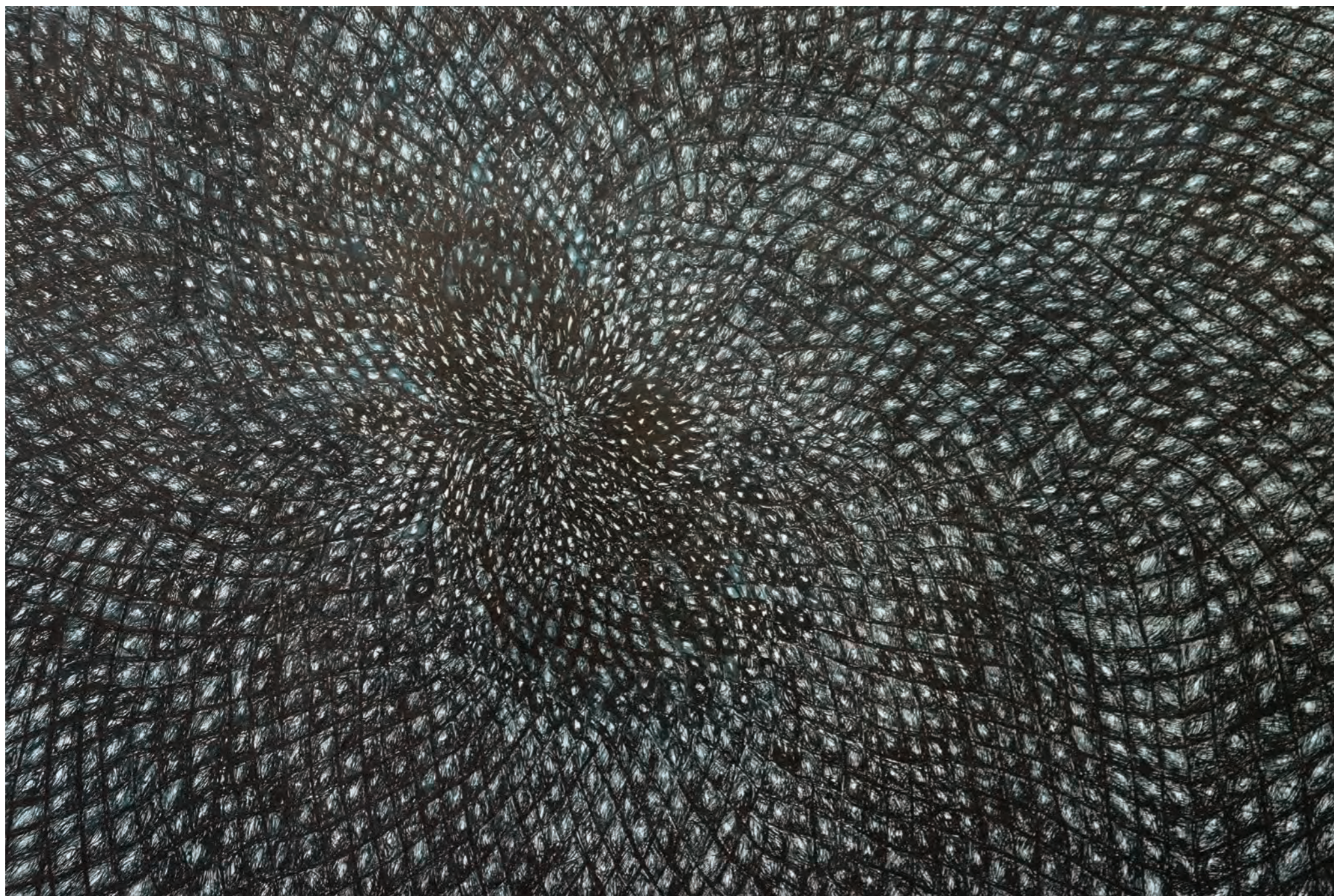
ივა კეშელაშვილი

პოლაროიდები,
2015-2016.

IVA KESHELASHVILI

Polaroid photos,
2015-2016.

რიტა ხაჩატურიანი

მზესუმზირა, 2016,
ქაღალდი, მელანი,
150X150 სმ.

RITA KHACHATURYAN

Sunflower, 2016, paper, ink,
150X150cm.

ტატო ახალკაციშვილი

რა მშვენიერი ხარ! 2016, ტილო,
შერეული ტექნიკა, 130X130 სმ.

TATO AKHALKATSISHVILI

You are so beautiful! 2016, mixed
media on canvas 130X130 cm.

Свидетельство № 470
 (БЕССРОЧНОЕ)
 (хранить наравне с военным билетом)
 Об освобождении от воинской
 обязанности

Выдано настоящее свидетельство
 Камурши Р. М.
 (наименование и адрес)

1910
 года рождения
 Радабиш Великий
 (наименование и адрес)

Радони
 (наименование и адрес)

категория БУС № 134
 уполномоченный
 Камурши

от по освидетельствованию
 25.11.1944
 комиссией при Камурши
 (наименование и адрес)

признан негодным к несению воинской
 обязанности с исключением с учета по
 п. 1 ст. 21 расписания
 болезней приказа НКО СССР 1944
 № 356 в связи с военным уходом.
 Подлежит пересвидетельствованию
 через Не подлежит.

М.П.
 Районный военный
 комиссар
 1944

КРАТКИЕ СВЕДЕНИЯ О ПРОХОЖ-
 ДЕНИИ СЛУЖБЫ В КРАСНОЙ АР-
 МИИ, ВОЕННО-МОРСКОМ ФЛОТЕ,
 ПОГРАНИЧНЫХ И ВНУТРЕННИХ
 ВОЙСКАХ НКВД

Камурши Р. М.
 1910
 1944

ЦТ НКО. 2537

თინათინ კიგურაძე

დაარუევით თინათინი, 2016,
 ვერცხლ-ველატინური
 ბეჭდვა, 30X50 სმ.

TINATIN KIGURADZE

Name her Tinatin, 2016,
 silver gelatin print, 30X50
 cm.

ვახო ხეთაგური

უსათაურო, 2014,
საარქივო ციფრული
ბეჭდვა, 40X32 სმ.

VAKHO KHETAGURI

Untitled, 2014, archival
digital C-print, 40X32 cm.

AR
TIST
ERIUM

გალა
გალერეა,
თბილისი

Gala
Gallery,
Tbilisi

ვახო ბუღაძე

ინერფერა, 2015, აკრილი, ტილო, სხვადასხვა ზომა.
შვეიცარიის, გრაუბუნდენის კანტონის, პინტერპაინის
ოლქის სოფელ ინერფერაში შესრულებული
ფერწერული სერია.

VAKHO BUGADZE

Innerferrera, 2015, acrylic, canvas, various sizes.
The series of paintings produced in Innerferrera, a village in
the district of Hinterrhein in the Swiss canton of Graubünden.

ARTIST
ERIUUM

გალერეა
არტარეა,
თბილისი

Artarea
Gallery,
Tbilisi

თბილისის სახელმწიფო
სამხატვრო აკადემიის ფერწერის
მაგისტრატურის არტ-ჯგუფი.

მე იდიოტი ვარ, დედა!
2016
კურატორები: ილიკო ზაუტაშვილი,
ვახო ბუღაძე.

ანა წონონავა
ავთანდილ გახოკიძე
დავით გოცირიძე
გიორგი შალიკაშვილი
გურამ საყვარელიძე
ირაკლი მიქიაშვილი
ლიკა ქურდაძე
მაკო ლომაძე
მარი აკუბარდია
ნონა დიდუბაშვილი

ახალი შინაარსის და
გამომსახველობის ძიება,
ინტერდისციპლინარულ
ფორმატში, თანამედროვე
პროგრესული დისკურსის
განუყოფელი ნაწილია.

პროექტის ირონიულ აქცენტში
„მე იდიოტი ვარ, დედა!“,
„გაკიცხული“ და „შერცხვენილი“
მოზარდის დეზორიენტირებული
ფსიქოლოგიური მდგომარეობა
მოიაზრება, რაც ასევე
პროტესტანტური ძიების სივრცეა.

პროექტის იდეა იმ
მრავალფეროვან და
მრავალსაუკუნოვან
ურთიერთობებს ეხმაურება,
რომელიც ცხოვრების
გარკვეულ ეტაპზე ტრადიციის
გაზიარებაა, ხოლო ცხოვრების
მომდევნო ეტაპზე, ტრადიციის,
საზოგადოებრივი და ოჯახური
ცენზურის დაძლევის მცდელობას
უკავშირდება.

მეხსიერებასა და ქვეცნობიერებაში
კოდირებული არქეტიპების
შემეცნება და კრიტიკული
გაცნობიერება, ახალი
შესაძლებლობების გაჩენის და
აზროვნების მრავალფეროვნების
საწინდარია.

MAGISTER ART GROUP OF THE TBILISI
STATE ACADEMY OF ARTS

I am an Idiot, Mom!
2016
Co-curated by ILIKO ZAUTASHVILI AND
VAKHO BUGADZE.

ANNA TSOTSONAVA
AVTANDIL GAKHOKIDZE
DAVID GOTSIRIDZE
GIORGI SHALIKASHVILI
GURAM SAQVARELIDZE
IRAKLI MIKASHVILI
LIKA KURDADZE
MAKO LOMADZE
MARI AQUABARDIA
NONA DIDEBASHVILI

Looking for new meanings and ways
of expression in the interdisciplinary
format is an inseparable part of the
modern progressive discourse.

The disoriented, psychological
statement of a “denounced” and
“ashamed” adolescent – which
simultaneously is a space for
protestant searches – constructs an
ironic stress of the exhibition “I Am
an Idiot, Mom!”

The main idea of the project
responds to century-old relations
between the generations which, at
a certain stage of life, appear as
a readiness for sharing traditions,
while at the following stages they
become connected with attempts
of overcoming the censorship of
traditions, family and society.

Comprehension and critical outlook
of the archetypes coded within the
memory and the consciousness
are a guarantee towards new
possibilities and open-mindedness.

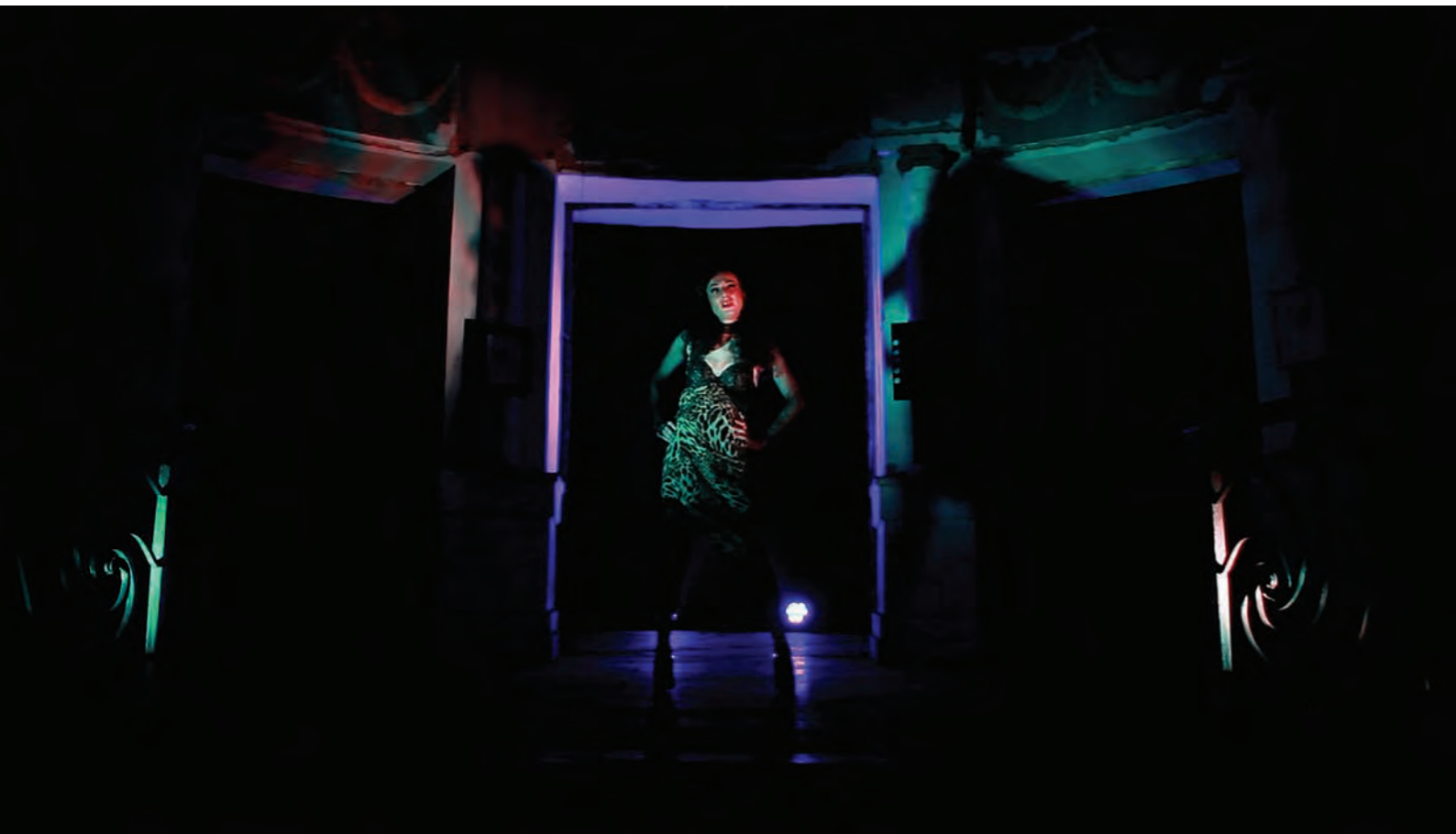
ანნა წოტონავა

იუდას კოცნა, 2016,
ინსტალაცია, ტილო, ზეთი,
16 ცალი, თითო 40 X 40 სმ.

ANNA TSOTSONAVA

Kiss of Judas, 2016,
installation, oil, canvas, 16
pieces, 40 X 40 cm each.

სპონსორილ განიპიძე

მიღე პოზა! 2016, ვიდეო
პროექცია, 2'20"/loop.

AVTANDIL GAKHOKIDZE

Strike a Pose! 2016, video
projection, 2'20"/loop.

დავით გოცირიძე

მყისიერი ქმედება, 2016,
ქანდაკება, პენოპლასტი,
160 X 150 X 72 სმ.

DAVID GOTSIRIDZE

Instant Action, 2016,
sculpture, foam plastic,
160 X 150 X 72 cm.

მე ვარ ტექსტი...
მე შემიძლია შენი
თვალებით ჩემი
თავი დავინახო.

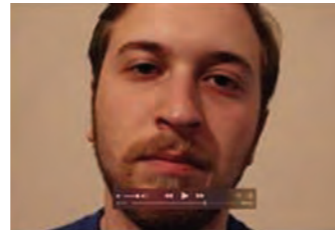
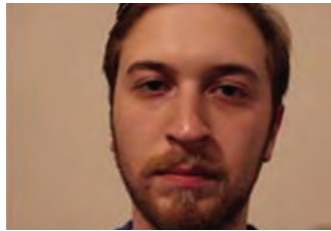
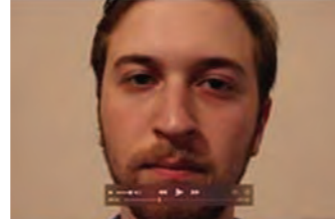
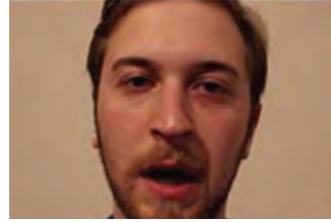
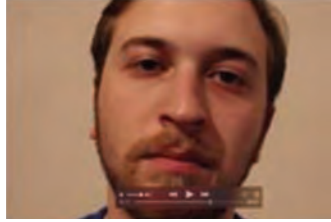
I am a text... I can
see myself through
your eyes.

გიორგი შალიკაშვილი

*ცნობიერების არქეოლოგია
სუბიექტურ დროში, 2016,
ლეთრაფის ტექსტი კედელზე,
სხვადასხვა ზომა.*

GIORGI SHALIKASHVILI

*The archeology of conscious in
subjective time, 2016, vinyl letters
on the wall, various sizes.*

კარგი! 2016, ფერადი ვიდეო, 1'37"/loop

Okay! 2016, color video, 1'37"/loop

გურამ საყვარელიძე

ყოველ დღე ვხვდები ისეთ რეალობებში, სადაც მხოლოდ ერთი რეაქციაა გამართლებული და სასურველი ჩემი მხრიდან – თანხმობა. ასეთი პასუხის სანდოშიანობა იმ რეალობის ნაწილია, სადაც ჩემი მოსაზრება ან დამოკიდებულება რაღაცის ან ვიღაცისადმი, უმნიშვნელოა, სხვისი, მათი, ან თქვენი, არა. ჩემი ეს რეაქცია სარკის ფუნქციას ასრულებს, რომელიც ჩემთვის კარგად დაცდილი პიროვნული პრეზერვაციის საუკეთესო საშუალება აღმოჩნდა.

GURAM SAQVARELIDZE

Everyday I find myself in realities, where there is only one reaction of mine that is validated and desired. It is consent (to something). Desirability of such an answer is part of a reality, where my opinion and attitude toward something or someone, is less important than that if his, hers or yours. This reaction of mine performs a function of a mirror, which is a well-tested mean for personal preservation.

ირაკლი მიქიაშვილი

ნამუშევარი „ჰერცი“ (Herz გერ. – გული.
/ Hertz ინგ. – ელექტრო განზომილებაში
რხევის სიხშირის აღმნიშვნელი ერთეული) იმ
დაუსრულებელი კვლევის ნაწილია, რომელიც
ცდილობს განსაზღვროს ადამიანის ემოციების,
საზრისის, იმპულსების და ვნებების გაუცხოება
პოსტმოდერნულ ეპოქაში.

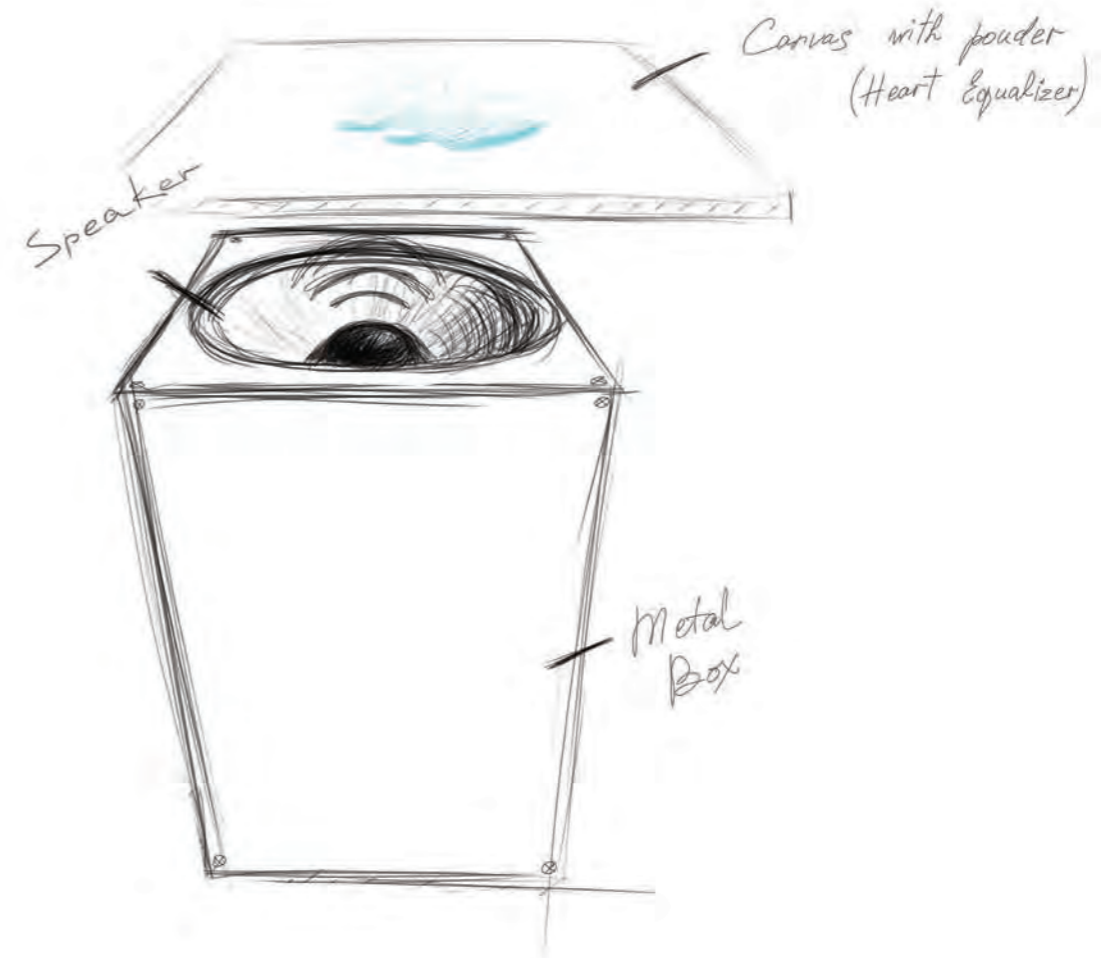
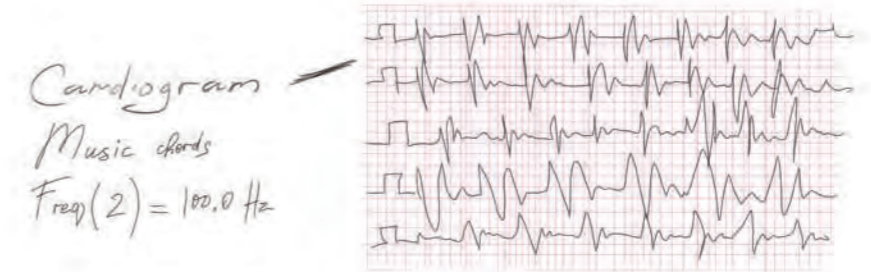
ინდუსტრიული განვითარების პიკში
მყოფი სამყარო, რომელიც საკუთარ თავს
ტექნოლოგიური პროგრესით აოცებს, ქმნის
სოციალურ-მანუფაქტურულ მს, სივრცეს რომელიც
ფოკუსირებულია გაასაგნოს და ანარმოს ისეთი
უნიკალური ეგზემპლარი, როგორც შენ ხარ.

IRAKLI MIKIASHVILI

“Within our lifetimes, we’ve marveled as biologists
have managed to look at ever smaller and smaller
things. And astronomers have looked further and
further into the dark night sky, back in time and out in
space. But maybe the most mysterious of all is neither
the small nor the large: it’s us, up close. Could we
even recognize ourselves, and if we did, would we
know ourselves? What would we say to ourselves?
What would we learn from ourselves? What would we
really like to see if we could stand outside ourselves
and look at us?” Richard E. Berendzen.

ჰერცი, 2016, ინსტალაცია, 3კვ/მ.

Herz, 2016, installation, 3 sq/m.

მე იდიოტი ვარ, დედა!
2015-2016, ზეთი ტილო,
125X190 და 110X150 სმ.

I am an idiot, Mom!
2015-2016, oil, canvas,
125X190 and 110X150 sm.

ლიკა კურდაძე

„ძვირფასო ვადაგასულო
პოსტმოდერნულო სამყაროვ,
შენ კომფორტული ხარ და
თბილი, მე კი ვიღაც მახსენებს,
რომ ცოცხალი ვარ და შენ თავს
მაშორებს“.

LIKA KURDADZE

“Dear expired postmodern world,
you are comfortable and warm.
but someone reminds me that I
am alive and separated from you.”

მაკო ლომაძე

მთვარე და „ტრიპი“ მთვარე,
2016, ტილო, შერეული მასალა,
თითო 150X150 სმ.

MAKO LOMADZE

Moon and Trippy Moon,
2016, canvas, mixed media,
150X150 cm each.

მარიამ აჟუბარდია

ვაკუუმი არ ასახავს აბსოლუტურ სიცარიელეს. ნამუშევარში გამოყენებული მასალა და თემა ეხმიანება ტრადიციების და კულტურის გაყინვას, სტაგნაციას. ხოლო მასში რაღაც ნაწილაკების არსებობის დაშვება და აბსოლუტური სიცარიელის უარყოფა გულისხმობს ტრადიციების დაძლევას და ახალი კულტურული ღირებულებების წარმოქმნის შესაძლებლობას.

MARIAM AQUARDIA

Vacuum does not reflect absolute emptiness. The materials used in the work and its themes echo the freezing of traditions and culture, stagnation. Whereas, assuming the existence of particles and neglecting absolute emptiness implies defying traditions and possibility of creating new cultural values.

ვაკუუმი, 2016, ობიექტი ნეონის განათებით, 150X65X53 სმ.

Void, 2016, object with neon lights, 150X65X53 cm.

ბევრი ფიქრი, 2016, დიპტიხი,
ტილო, ზეთი, 150X230 სმ.

Over Thinking, 2016, diptych, oil,
canvas, 150X230 cm.

ნონა დიდბაშვილი

ბევრი ფიქრი მდგომარეობაა, რომელიც ადამიანს დროს და შინაგან სიმშვიდეს აკარგვინებს, უშლის ხელს გადწყვეტილების მიღებაში, არ აძლევს საშუალებას იყოს ადეკვატური რეალობასთან მიმართებაში ან ქმედებაში, რაც აუცილებელია თუნდაც იმ პრობლემების მოსაგვარებლად, რის გამოც ის ამ მდგომარეობაში იმყოფება.

NONA DIDEBASHVILI

Over thinking is a condition that makes a person loose time and threatens his/her inner peacefulness. It hinders a process of decision making and makes a person inadequate towards reality. It ceases one's activity that is necessary to solve the problem because of which he/she has ended up in such a condition in a first place.

fuer vollendete Tatsachen’ (together with Christian Schreckenberger), Duesseldorf/’Vitrine’, Künstlerverein Malkasten, Duesseldorf/’Q18’, Quartier im Hafen, Cologne.

Tessa Knapp, Germany

Media artist born 1981 in Stuttgart, Germany, lives and works in Köln, Germany. In 2001 Studies of Media Art at the Academy of Media Arts Cologne, in 2007 Graduation with Honour with Matthias Möller, Marcel Odenbach & Siegfried Zielinski. In 2008 Works as Media Artist, in 2015 Assistant at Video Lab / Kunstakademie Düsseldorf / class Marcel Odenbach (formerly Nam June Paik.) latest solo exhibitions: in 2016 , “Voices“- Artothek, Kūln, Museums of Cologne, “Voices” – Insight, Public Space for Art, Stuttgart, “I’m sorry” – Galerie B, Public Space for Art, Stuttgart. Group exhibitions: in 2015, “Moving Targets”, KUK Galerie Krupic-Kersting Kūln, in 2014, “Experimental Video Art Exhibition Bangkok-Kūln”, Kunstraum Moltkerei, in 2013, “Unpaarig”, Landesvertretung NRW Berlin and in 2012, “Kunst aus NRW”, Ehemalige Reichsabtei Kornelimünster. Tessa has attended number of residencies in received awards and grants.

GEORGIAN NATIONAL MUSEUM, MUSEUM OF GEORGIA

Tato Akhalkatsishvili, Georgia

Born in 1979 lives and works in Tbilisi, Georgia. Akhalkatsishvili’s solo shows include: 2015, “PSILOCYBIN MUSH-ROOMS”, “Europe House Georgia”, Tbilisi, Georgia. “BACK HOME?” Art Area Gallery, Tbilisi, Georgia. 2008, exhibition in the Mitsukoshi Art Gallery, Tokyo, Japan. The latest group exhibitions: 2016, Vienna Photo Book Festival, Vienna, Austria, “Green”, Georgian National Museum, Tbilisi, Georgia. 2015, XI Biennale of young Artists, NI Museum of Contemporary Art, Skopje, Macedonia, “HERITAGE” RICHMIX Arts Center, London, UK. 2014, AT388 Rotterdam, NL. He has participated in number of art fairs in Moscow, London, Vilnius, Berlin, New York, Buchen, Osnabrueck and Tbilisi. **ARTAREA GALLERY**

Avtandil Gakhokidze

Born in 1987, lives and works in Tbilisi, Georgia. 2015-2016 a magister of the Tbilisi State AScademy of Arts, dep. of painting. Since 2012 has participated in number of group exhibitions in Georgia, France and USA.

Anna Tsotsonava

Born in 1994, lives and works in Tbilisi, Georgia. She is a Magister of the Tbilisi State Academy of Arts. Her latest exhibitions include: 2014, Contemporary Art Festival Fest-i-Nova, Garikula, Central Georgia. in 2015 and 2016, group exhibitions in Gamrekeli Gallery, Artarea Gallery and TBC Bank Gallery, Tbilisi.

David Gotsiridze

Born in 1991, lives and works in Tbilisi, Georgia. Second year of master Degree in Tbilisi State Academy of Arts. Since 2013, has participated in many exhibitions and actions. The latest group exhibitions include: 2015, “In front of you”, among the 50 best Georgian video art, TBC Bank Wall, Rustaveli Ave. Tbilisi , Georgia, collaborative project with Tamar Gurgenidze “Media-

tion in Tbilisi”, Center of Contemporary Art- Tbilisi, location: Metro Station Square II-line; Tbilisi, Georgia.

Giorgi Shalikashvili

Born in 1992 in the city of Ozurgeti, lives and works in Tbilisi, Georgia. He has participated in number of group exhibitions in Georgia and abroad. Shalikashvili is an author of three personal exhibitions.

Guram Saqvarelidze

Born in Tbilisi, Georgia. Studied Communication and Studio Arts in Denison University, Granville, OH, USA. Currently is a student of the Vilnius University in Vilnius, Lithuania. Has participated in many group exhibitions and events.

Irakli Mikiashvili

Born in 1993, lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2014 graduated from Tbilisi State University with diploma in social psychology.

Lika Kurdadze

Born in 1993 in the city of Khashuri, lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2015, bachelor in mathematics in Tbilisi State University. The same year she enrolled in Tbilisi state Academy of Arts, fine arts department. Currently a sophomore of in Tbilisi state Academy of Arts.

Mako Lomadze

Born in Georgia, lives and works in Tbilisi. Currently a magister degree student at the Tbilisi State Academy of Arts. Her latest projects include: 2016, Georgian artists group exhibition at “Phoenix” Gallery, Chelsea, NYC. 2014, “Personal Space”, master degree students exhibition Europe House, Tbilisi, solo show in Zurich –honberg 37, Switzerland.

Nona Didebashvili

Born in 1991 in Georgia, lives and works in Tbilisi. Currently she is a master degree student of the Tbilisi State Academy of Arts. In 2016 she participated in the group exhibition held in the Presidential Palace. In 2015, “The Sky Collection”, 5th International Digital Photo Festival, organized be “See. me”, in Paris, Museum of Louvre.

Mariam Aqubardia

Born in Georgia, lives and works in Tbilisi. In 2103 graduated from Tbilisi State Academy of Arts. Since 2015 top present MA degree student with a major in Painting. She has participated in number of exhibitions in Tbilisi and abroad in Turkey (Kars) and the USA (New York).

CONTAINER GALLERY

Ana Lordkipanidze, Georgia

Born in 1988, lives in Tbilisi, Georgia. In 2007-2011, Tbilisi State Academy of Arts, B.A. in Photography. Since 2009, her exhibitions include “Fragments” Contemporary Arts Biennale “Aluminium”, Baku, Azerbaijan and “Young Photographers”, Tbilisi Photographer House, in 2009; “Day 8th”, Artisterium III, in 2010; “My name is...”, organized by Women’s Fund, Georgia, in 2011. Works with Container Galley, Tbilisi. 2015, Freelance Graphic Designer/ Photographer for Travel Magazine “Georgia to See”, 2016, Freelance Photographer for “Borjomis Gastronomy” www.gastroguide.borjomi.com.

Guram Tsbakhashvili, Georgia

Born in 1960, lives and works in Tbilisi, Georgia. Residences: “Rezidenz”, Exchange Atelier and in Die, France, in 2006, CMS Stiftung Grant, Exchange Atelier, Basel, Switzerland in 1999 and “Kulturkontakt” grant, Austria in 1996. Since 2008, teaches theory and history of photography at the Caucasian University, Media School; He is a founder of the GuramTsbakhashvili Photo Studio. Has participated in over 100 exhibitions locally and internationally. The most recent include group show at the Art-Vilnius 2014, the project “Ulysses” in Dublin, “A Journey” Contemporary art Center of Thessaloniki, in 2012. NIP Gallery, New York, in 2011. Bibliography: in 2012, “Spinart”, Magazine, herbst 2011; in 2012”, Stalin Here and Now” Book, Heinrich Boll Stiftung, Georgia, in 2011, “To See the Dimensions”, Lundsokonsthall, Exhibition’s Catalogue, Sweden.

Rita Khachatryan, Georgia

Born in 1989, lives and works in Tbilisi, Georgia. Since 2007 has participated in groups exhibitions in Tbilisi, Georgia. In 2010, solo exhibition “Women”, Identoba Gallery; in 2013, solo exhibition in the Georgian Parliamentary Library exhibition space; In 2015, Art Vilnius, Lithuania.

Tinatin Kiguradze, Georgia

Lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2009-2010, studied photography in GuramTsbakhashvili Photo Studio. In 2010, Master course “Zeche” on night shooting in Essen Germany. In 2010, workshop with French photographer Richard Bellia. Residency in Kaunas Photo Gallery in 2013. Since 2010, has exhibited in Gallery “Academy +”, Tbilisi, Europe House, Georgia, Artisterium IV. Works with the Container Gallery, Tbilisi. In 2015, “My Nights are Better Than Your Days”, Tbilisi Photography Festival 2015; “Twilight”, Container Gallery, Art-Vilnius, Georgian contemporary Photography, Krakow, PL.

Vakho Khetaguri, Georgia

Born in 1989, lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2011 studied at GuramTsbakhashvili Photo Studio. Workshops in 2013-2014: Documentary Photography Mentor. JustynaMielnikewicz. Since 2012 has exhibited in Europe House, Georgia, Tbilisi National Music Centre, Z.Tsereteli Museum of Contemporary Art, Tbilisi, “Tiflis Tower” and “B&W GALLERY” in Tbilisi. In 2015, group exhibition in State Silk Museum, Tbilisi.

Iva Keshelashvili, Georgia

Born in 2000, lives and work in Tbilisi Georgia. In 2015 attended photography courses. His first Polaroid photo series “Clan” showcased teenage lives of his generation.

Edouard De’Pazzi, France

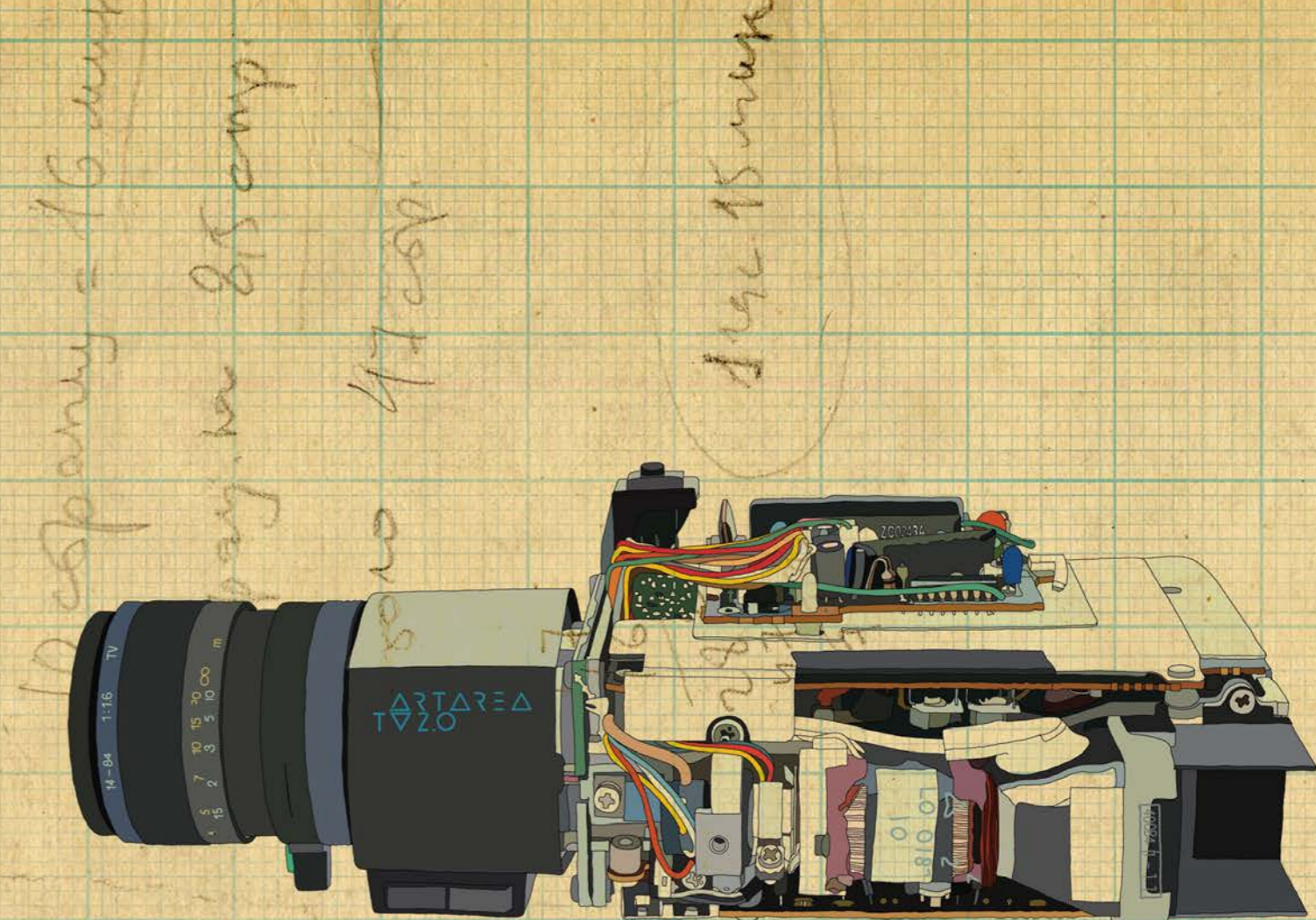
Photographer. Born in 1964. lives and works in Paris, France. His latest exhibitions and events include: 2015, exhibition project at Vernissage Gallery, Tbilisi. 2013, solo show at Galerie 55 Paris, 2012, two videographies ordered by the designer Philippe Starck for a new restaurant in Paris. 2011, “Transparences” Galerie la Cymaise, Paris. Publications: 2010, portfolio published in Eyemazing. 2007, portfolio “The Art of Perception”, published in Eyemazing and a book “Memento Mori” published by Arthus Editions. 2005 : portfolio “Le paysage miroir” published in Connaissance des Arts

Photo.

GALA GALLERY

Vakho Bugadze

Born in 1964, Tbilisi, lives and works in Georgia. In 1985–1991 studied at Tbilisi State Academy of Arts. Solo Exhibitions: Club Cumberto exhibition, Tbilisi (2008); “Drawings”, Baia Gallery, Tbilisi(2009); “Ushangi”, Art Café, Tbilisi (2010); “Minotaur”, Baia Gallery, Tbilisi(2010); “La Strada”, Gala Gallery, Tbilisi (2010); “Stella’s Garden”, Baia Gallery, Tbilisi(2011); “ The Centaur’s Love”, New Gallery, Tbilisi (2011); “Walking Bread Square”, Gala Gallery, Tbilisi (2012); “Body Freedom”, Baia Gallery (2012); “Asprovalta”, Gala Gallery, Tbilisi(2013);“Suburb”, National Gallery, Tbilisi (2015). Group Exhibitions: Silk Factory exhibition, Tbilisi (1998); Open Air Exhibition, Tbilisi (2000); “In Europe”, Tbilisi History Museum, (2009); “Meeting with Pirosmeni-2”, Tbilisi History Museum (2010); “Border”, Europe House, Tbilisi (2013); “Victoria”, with series – “Tbilisi Hip-podrome”, National Gallery, Tbilisi (2013); “Down Up”, -Georgian Culture Days, Kalnas Gallery, Vilnius (2013); “At the Crossroads: Contemporary Art from Istanbul to Kabul”, Sotheby’s, London (2014). Art-Kiev, Gala Gallery booth (2016).

პრესპრეს

პირველი არხი კულტურაზე

თბილისის მერია

www.tbilisi.gov.ge • www.facebook.com/CityHallofTbilisi

EKİN KILIÇ 1979/TR

*İ.D. Bilkent University, FADA, Department of Graphic Design.
Ankara, Türkiye*

Kılıç graduated from Bilkent University, FADA, Department of Graphic Design in 2002. She had completed her Master Degree and Proficiency in Art program in Hacettepe University FFA, Department of Graphics (2011). She is now working as Instructor at Bilkent University, FADA, Department of Graphic Design. Kılıç is one of the founders of Kitschen Contemporary Art Initiative. In addition to participation in many group exhibitions, she is practicing in the field of video, motion graphics and typography.

Web. ekinklch.wix.com/ekinklch and behance.net/ekinklch

WORKSHOP BRIEF

Lettering or not? Contemporary Lettering and Design

Among classical calligraphy education, contemporary lettering is the next step. Lettering, as communication process, has the aim to express the message basically; moreover, lettering exercises produce textures that also has its own expressive and original style; lettering/calligraphy textures which are not meant to be read.

Emerging new writing (analog) tools and one's experimental behavior provides inspirational design processes. In this workshop, participants would experiment with analog lettering with different kind of contemporary practice, textures and digital editing. After the presentation of concept, participants would have time to experiment with the practice.

A longer (2 day) version of a previous workshop documentation can be seen at: behance.net/gallery/41174623/LETTERING-OR-NOT-Workshop

თბილისის მერია

Artisterium
Association

Centre for
Visual
Researche

© All Rights Reserved
All artworks © Artists
All texts © Authors

No part of this publication may be reproduced in any form by any electronic or mechanical means without permission in writing from the publishers except in the context of reviews

5 Balanchivadze Street
T: + 995 236 41 35
E: contact@artisterium.org
www.artisterium.org

გამოფენა ტარდება საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტროს მხარდაჭერით.

The exhibition has been made possible through the support of the Ministry of Culture and Monument Protection of Georgia.

ყდა:
ამელია ტოელკე
ადგილ-სპეციფიკური ინსტალაცია,
სხვადასხვა ზომი

Cover:
Amelia Toelke
site specific installation, dimensions
variable

ვრცელდება უფასოდ/distributed for free

Published on the occasion of the Artisterium 2016
© Artisterium Association

Printed in an edition of 500 copies

Tbilisi, Georgia, 2016

Organizers
Ministry of Culture and
Monument Protection of
Georgia
Artisterium Association
Georgian National Museum

Director
Iliko Zautashvili

Curators
Magda Guruli
Lika Mamatsashvili

Coordinator/supervisor
Tamar Lordkipanidze

Public promotion
Ministry of Culture and
Monument Protection of
Georgia

Head of logistics
Vakhtang Gvetadze

Catalogue Concept
design/layout
Archil Turmanidze

Proofreading
Lazare Gvimradze

Website
Eto Gabashvili

Acknowledgments
Thanks to the following
people and organizations:

Tbilisi City Hall Center of
Cultural Events

Georgian National Museum
David Lordkipanidze

Embassy of the United
States in Georgia

Goethe Institute, Georgia

Georgian Chess Federation

British Council in Georgia

G. Leonidze State Museum of
Georgian Literature
Lasha Bakradze

Ana Sopromadze
Medea Tsualaia
Bruce Allan
Kote Jincharadze
Giorgi Davitaia
Gega Kutateladze
Diana Bakhtadze
Keti Trapaizde
Lia Kabulashvili
Maia Mdinradze
Inga Tevdoradze
Mzagho Janelidze
Tsiko Jankarashvili